

W
E
E
T
D
A
G
S
C
H
E
D
E

INTERVIEWS
Roel van Velzen
Jakhals Sjoerd
Architect Ben van Berkel

Win
vrijkaartjes
Motel
Mozaique

DE AFFAIRE SPH
HR op voorpagina *Telegraaf*

Omgaan met kritiek

Herinnert u zich de zaak Nienke Kleiss nog? Het Openbaar Ministerie en het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) hielden jarenlang cruciaal DNA-bewijs achter in de zaak van de vermoorde Nienke Kleiss. Medewerkers van het Openbaar Ministerie wisten al jaren dat Cees B., die in eerste instantie was veroordeeld voor de moord op het tienjarige meisje, nooit de dader kon zijn, maar zwegen. Er zou maar eens discussie van komen. Als ergens niet over wordt gesproken, bestaat het niet. Toch? Over het algemeen is binnen (grote) organisaties de druk om te conformeren groot. De zaak Nienke Kleiss laat zien hoe het ontbreken van interne kritiek tot tragische gevolgen kan leiden. Hoe gaat de HR om met interne kritiek? Die vraag drong zich op naar aanleiding van een klacht van studenten sph (sociaal pedagogische hulpverlening) die zich, na intern geen luisterend oor te hebben gevonden, zo stelden ze, de publiciteit zochten en op de voorpagina van *De Telegraaf* belandden. Een paar uur nadat de krant op de deurmat was gevallen, kondigde de minister Plasterk van Onderwijs zijn komst aan om eens met betrokkenen over deze kwestie te praten. Opwinding alom. Maar waarom eigenlijk? De minister werd hartelijk ontvangen en complimenteerde de HR voor de open opstelling, het probleem werd tot normale proporties teruggebracht en er werden in *no time* verbetervoorstellen gedaan. Zelfkritiek voelt misschien als een stap achteruit, maar ik ben ervan overtuigd dat het op lange termijn een stap vooruit betekent.

Grote organisaties moeten, in het belang van de kwaliteit van hun functioneren, zelfkritiek organiseren en institutionaliseren. Binnen onze instelling gebeurt dat bijvoorbeeld door het uitgeven van *Profielen*. De redactie probeert op een integere manier deze rol te spelen. Het blad draagt bij aan, laten we maar zeggen, het zelfreinigend vermogen van de organisatie. Niet bang zijn, niet wegstijven, daarmee kom je toch het verst. En voor alle criticasters van de onafhankelijke hoger onderwijspers: Als er wat aan de hand is, moet je dat gewoon kunnen zeggen. Minister Plasterk zegt het zelf.

Dorine van Namen
Hoofdredacteur *Profielen*

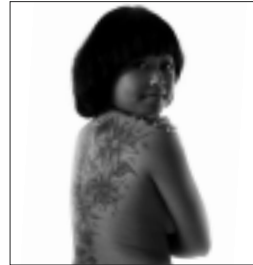
4 Welles-nietes

Samenwerking of plagiaat?

4 De concurrentie

4 D'rbij klussen

De drankenwereld is zijn ding. Vijfdejaars communicatie Martijn Dikmans werkt als bartender en heeft vorig jaar een wedstrijd *cocktailshaken* gewonnen.

5 Wie ben jij dan?

Ze is verslaafd aan tatoeages en pare met zoutvlees en zou graag eens een dagje ruilen met Bob Marley ('om eens iemand te zijn die relaxed is'): Susana Gerrits, vierdejaars cmd.

6 Interview

Met zijn enorme stem en een meter vijftig lange verschijning kun je niet om deze artiest heen. Roel van Velzen, alias VanVelzen, is eraan gewend om op te vallen. *Profielen* sprak hem kort na de *release* van zijn cd.

8 Bij de les

Hoe maak je als dyslectische student aantekeningen tijdens een hoorcollege? En hoe studeer je voor een tentamen? Over dit soort vragen gaat de keuzemodule Dyslexie en studievaardigheden.

8 Column

René van Kralingen: Hogeschooldocent, wat een wereldbaan

9 Onderwijs actueel

Ruim baan voor de hbo-master, de nieuwkomer in het hoger onderwijs. Maar hoe verhoudt de hbo-master zich tot de master in het wetenschappelijk onderwijs, concurrerend of complementair?

10 De inspirator

Ben van Berkel is een van Nederlands meest succesvolle architecten. Hij tekende onder andere voor Rotterdams trots de Erasmusbrug en is genomineerd voor een Europese architectuurprijs voor het door hem ontworpen Mercedes-Benz Museum in Stuttgart.

12 Nieuws HR

Sph-controverse, mp3click, minor business control, 22 studenten geschorst, netwerkluunch, studiereis Australië, taskforce praktijksturing, kleuters in het lab, 71 fte vacatures, regiegroep AO-HR, personeelsvereniging, faciliteiten deeltijders, studentenverenigingen, studerende moeders

22 Personeelsrubriek Arbeid adelt

Ans Huurman, nieuwe directeur instroommanagement

23 Stage en beroep

Cedric Pradel loopt al een van de weinige autonoom-studenten stage. Bij de succesvolle modefotograaf Wendelien van Daan woekt hij met zijn talenten.

24 Achtergrond

Studieloopbaancoaching is een van de recente paradepaardjes in het hbo. Ook vanuit het Rotterdams Onderwijsmodel van de HR wordt hier fors op ingezet. Maakt deze manier van coachen de beloftes waar?

25 Afgestudeerd

Sjoerd van Oortmerssen, beter bekend als Jakhals Sjoerd, studeerde ooit cmv aan de HR. Ook toen al mét zonnebril en mét strak pak. Nu maakt hij furore bij *De wereld draait door* en heeft hij een droombaan bij Rotown.

28 Uitgaan

Rotterdam is trots op zijn 'urban' imago en streetdance hoort daar vanzelfsprekend bij. *Streetdancen* kun je inmiddels op elke sportschool, maar waar moet je nou zijn voor de echte, urban streetdance?

30 Recensies

o.a. *Anche libero va bene*, Ellen ten Damme, www.ontevredenstudenten.nl

34 Adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam

klacht van twee studenten commercieel management **tegen** voorzitter van de examencommissie commercieel management **uitspraak college van beroep** GEGROND

Samenwerking of plagiaat?

Twee studenten hebben samengewerkt bij een opdracht voor hun portfolio. In de werkstukken noemen ze elkaar als bron en geven ze aan dat het werk gezamenlijk gemaakt is. De docent heeft dit bestempeld als plagiaat. De studenten vinden dit niet terecht. Zij hebben openlijk aangegeven dat ze het samen hebben gemaakt. Ze wisten niet dat het expliciet om een individuele opdracht ging. Bovendien vinden ze de sanctie, drie maanden en drie weken uitsluiting van toetsactiviteiten, te zwaar en ze begrijpen niet hoe deze tot stand is gekomen.

De voorzitter van de examencommissie stelt dat ze hadden kunnen weten dat het wel om een individuele opdracht ging, omdat het een opdracht voor het portfolio betrof. Begeleiders van de opdracht hebben ook duidelijk gemeld dat de opdracht individueel gemaakt moest worden. De studenten zeggen dat nooit gehoord te hebben. De voorzitter van de eindexamencommissie vindt dat, ook als er geen intentie tot plagiaat plagen is, het volgens een artikel in de onderwijs- en examenregeling wel plagiaat is. En daar staat een sanctie op.

Het college van beroep geeft aan dat er ook groepswork opgenomen wordt in het portfolio. Studenten kunnen er dus niet van uitgaan dat opdrachten voor een portfolio altijd individuele opdrachten zijn. In de opdrachtomschrijving staat ook nergens duidelijk aangegeven dat samenwerken niet mag. Het college van beroep kan niet toetsen wat de begeleiders hebben gezegd. Omdat er nergens staat dat het om een individuele opdracht ging en omdat het ook niet aannemelijk is dat een portfolio-opdracht altijd individueel is, krijgen de studenten gelijk. De sanctie vervalt.

MG

Martijn Dikmans (23) d'rbij Vijfdejaars communicatie KLUSSEN

Waar werk je?
Ik werk als bartender bij onder andere *Immoral Concepts*, dat is een cateringdienst die zowel grote evenementen als hippe feestjes bij mensen thuis organiseert. Daarnaast ben ik lid van *Bartender Network* en loop ik stage bij drankenbedrijf *A Brand New Day Drinks*.

Hoe lang doe je dit werk?
Echte cocktailshaker ben ik nu ongeveer tweeënhalf jaar. Vorig jaar heb ik een bartenderwedstrijd gewonnen waaraan zeventig shakers meededen.

Hoe bevalt je werk?
Super. Het is mijn passie. Je werkt 's nachts, dus als je die passie niet hebt, dan houd je het niet vol. Door dit werk is ook mijn studie vertraagd. Vandaar dat ik al vijfdejaars ben.

Hoeveel uur per week?
Dat is heel erg wisselend. Deze maand bijvoorbeeld zijn er weer drie wedstrijden. Daarvoor moeten we trainen, recepten bedenken en er een leuk verhaal bij maken. Dat kan me toch zo tien uur extra in de week kosten.

Wat verdien je?
Dat is net zo wisselend. Als ik via mijn baas naar een feestje thuis ga, is het bijvoorbeeld vijftien euro per uur. Sta ik op een groot evenement, dan wordt het al gauw veertig euro per uur.

Draagt je bijbaantje iets bij aan je huidige opleiding en toekomstige carrière?
Ja, er komt een hoop communicatie bij kijken. Dit is echt mijn wereld, de drankenwereld. En het leuke is dat dit vak overal ter wereld hetzelfde is.

Waar geef je het geld aan uit?
Kleding vooral. Heel veel kleding. Ook wel aan drank. Ik heb een behoorlijke voorraad in huis. Of aan een avondje gezellig uit eten met mijn vriendin.

Kun je ervan rondkomen?
Jazeker. Mijn inkomsten zijn natuurlijk heel wisselend. Maar ik weet hoeveel ik kan vragen.

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een vet hbo-salaris hebt?
Als ik bij dit bedrijf blijf werken, krijg ik een auto van de zaak. Als ik niet blijf, zou een auto dus de eerste grote aanschaf zijn. Anders wil ik graag sparen voor een huis. Ik huur nu, maar ik wil toch liever kopen.

SD

collegegeld, viel volgens *Observant* 'verkeerd'. Met name buitenlandse studenten die een dure eenjarige master volgen, worden zo magertjes beloond voor topprestaties. Zij krijgen immers nog geen tiende terug van hun 11.500 euro collegegeld.

Univers – Universiteit Tilburg Meer dan helft Tilburgse studenten gebruikt weleens softdrugs

Univers heeft een enquête gehouden onder 141 studenten over drugsgebruik. Hieruit blijkt dat zeventien procent harddrugs gebruikt of heeft gebruikt. Zesenvijftig procent rookt weleens een joint. Van deze drugsconsumenten is een vijfde frequent gebruiker, dat wil zeggen minstens een keer per maand. Bijna geen van de ondervraagde studenten denkt dat het de studieresultaten beïnvloedt.

Havana – Hogeschool van Amsterdam Kortere colleges door tekort aan uitgangen

De universiteit van Amsterdam (UvA) heeft besloten enkele colleges in de Oudemanhuispoort te verkorten met een kwartier. Reden hiervoor is dat er te veel studenten door de gangen lopen en er te weinig uitgangen zijn. Een aantal van de studenten is echter niet blij met deze beslissing. Volgens hen gaat dit ten koste van de kwaliteit van het onderwijs en zij eisen daarom een deel van hun collegegeld terug.

SD

De concurrentie

Profielen kijkt over de heg bij collega-hogeschool- en universiteitsbladen.

Observant – Universiteit Maastricht Beste drie procent studenten krijgt collegegeld terug

De Universiteit Maastricht heeft de drieprocentregel ingevoerd. De regel, bedoeld om slimme studenten te trekken, houdt in dat de beste drie procent onder de studenten het collegegeld terugkrijgt. Algehele instemming heeft het voorstel niet gekregen. Vooral het feit dat de beste afstudeerders slechts 1500 euro terugkrijgen in plaats van het feitelijk betaalde

Wiebenjijdan?

SUSANA GERRITS (23)

Vierdejaars communicatie en multimediasdesign (cmd)

Vierdejaars cmd Susana Gerrits is geboren in Indonesië en heeft een grote interesse voor de Japanse cultuur. Vooral voor de kunst van het tatoeëren. Wat begon als een klein draakje heeft zich inmiddels uitgebreid tot een tatoeage die een groot deel van haar rug bedekt. 'Die grensverlegging van pijn geeft een kick. Mijn tatoeage is vrouwelijk en krachtig, ik zie mezelf erin terug.'

Laats ontvangen sms'je...
Dat was grappig. Ik wilde jou sms'en over de tijd van het interview en ik sms'te een oud-klassgenootje. Ze stuurde terug: 'Huh, volgens mij was dat niet voor mij bedoeld.'

Trots op... Mijn tatoeage. Die hele grote is de derde. Ik begon met twee kleine draakjes op mijn rug. Toen ik in mijn derde jaar stage liep in Indonesië zag ik dit plaatje en ik móest hem hebben. Ik zag meteen mezelf erin. Ik ben ook trots op mijn vriend, omdat hij een heel harde werker is. Hij is al op zijn negentiende begonnen met fulltime werken. En ik ben trots op mijn moeder, voor haar enorme doorzettingsvermogen en kracht.

Hekel aan... Mensen die te laat komen. Mijn vriend is Javaans-Surinaams en die heeft nog weleens de neiging zo'n overrelaxte houding te hebben. En ik heb een hekel aan mensen die niet gewoon zeggen wat ze bedoelen, die eromheen draaien. Zeg gewoon wat je wilt zeggen.

Vijf jaar geleden... Zat ik op de Hotelschool in Leeuwarden. Dat heb ik een klein jaartje gedaan. Het bleek toch niets voor mij. Ik wilde het management in, maar daar werd het eerste jaar amper aandacht aan besteed.

Dagje ruilen met... Bob Marley. Ik ben een echte stresskip. Ik zou

graag een dagje iemand zijn die relaxed is. Die denkt 'het komt wel'. Ik ben superperfectionistisch en soms word ik gek van mezelf.

In het weekend... Ik heb bijna geen weekend. Ik ben helemaal geen feestbeest. Ik ben wel heel druk, dus het weekend moet ik zien te balanceren tussen mijn vriend hier in Rotterdam, mijn familie in Gelderland en mijn vriendinnen die overal zitten.

Geleerd op de HR... Te weinig. Zelfdiscipline, tot in de ergste vorm. Je kunt niet altijd rekenen op leraren die voor je opkomen, ook al zeggen ze dat je op ze kunt afstappen. Wat ik heb geleerd, heb ik eigenlijk in mijn laatste jaar geleerd, tijdens mijn minor *product development & strategy*.

Verslaving... Tatoeages en eten. Bijvoorbeeld pare met zoutvlees, een Javaans gerecht dat mijn schoonmoeder maakt. Heerlijk.

Ooit... Ben ik heel rijk. Geld maakt me niet gelukkig, maar het uitgeven ervan wel. Ik ben geboren in Indonesië en ik heb daar nog steeds familie wonen. Hen zou ik graag willen helpen met dat geld. Ook ga ik in een oud barrel naar het Kurhaus of een ander sjiek hotel. Gewoon om reacties uit te lokken. Daar houd ik van. Kijken hoe mensen reageren als ze denken dat ik heel arm ben.

SD

foto: Leven Willemse

VANVELZEN

‘Ik ben bedoeld om op het podium te staan’

Roel van Velzen (29), beter bekend als VanVelzen, debuteerde vorige maand met zijn album *UNWIND*. Na het succes van zijn singles *Baby get higher* en *Burn* was het tijd voor een cd. Met zijn een meter vijftig lange verschijning en enorme stem kun je niet om deze artiest heen. *Profielen* sprak met hem.

Onlangs is UNWIND uitgekomen. Een debuutalbum, een cd-presentatie, interviews. Ben je het al zat, al die aandacht?

‘Nee. De cd-presentatie in Heerhugowaard was echt een droomavond. Ik wilde iets bijzonders doen, niet gewoon een leuke avond met bitterballen. Ik wilde iedereen kunnen uitnodigen, vrienden, familie en mensen die voor de muziek wilden komen. Dat leek me een interessante combinatie. Op deze manier kunnen mijn fans me in mijn directe omgeving met mijn familie meemaken en andersom. Het was echt supergaaf, er waren twaalfhonderd mensen. Het werd gehouden in de Waerdse Tempel, een plek waar niemand ooit van gehoord had, maar een superlocatie. Een soort te heet gewassen Heineken Music Hall. Het is wel bizar hoor, al die aandacht. Ik lees alle berichtjes die ik op mijn website krijg. Ik kan er niet zo goed bij. Op een gegeven moment word je er een beetje apathisch van, het gaat zo hard allemaal. In Heerhugowaard bijvoorbeeld waren er vijfhonderd betalende bezoekers, en dat allemaal op zo’n onbekende locatie. Het is niet te bevatten.’

Wat kunnen we verwachten van het album?

‘We hebben geprobeerd zoveel mogelijk een live sound te creëren. In plaats van alles om de beurt, hebben we verschillende instrumenten tegelijk in de studio opgenomen. Daardoor voelt het ook echt live. We hebben een paar jaar over het album gedaan, maar het uiteindelijk in vier dagen opgenomen. De liedjes zijn iets meer rock dan de singles. Mijn ding is halverwege pop en rock. Gewoon goede liedjes, daar houd ik van. Om naar te luisteren, maar dan wel met een stevig randje.’

Er wordt van je gezegd dat je een niet-Nederlandse sound hebt. Is dat bewust?

‘Nee niet echt. Nou oké, eigenlijk wel. Kijk, mijn Engels is gewoon mijn Engels. Dan ga ik niet proberen om Nederlander te klinken. Om ineens Wim Kok-Engels te praten, zeg maar. Tijdens mijn tijd bij de *Crazy Pianos* (mega piano-entertainment in restaurant – red.) heb ik een heleboel geleerd. Het is ook heel goed voor mijn Engels geweest. Ik speelde daar met gasten uit Engeland en Amerika, daar heb ik me ontwikkeld. Door een combinatie van allerlei factoren is het een heel internationale sound geworden. We wilden wel echt iets toevoegen, iets nieuws doen. Ik ben zelf van de energieke muziek. Die plaat is één, maar het gaat om het live ding. Ik ben bedoeld om op het podium te staan. Ik was daarom ook wel heel blij dat we na die tijd pielen in de studio eindelijk live konden gaan spelen.’

Je hebt in Rotterdam communicatie gestudeerd aan de Hogeschool INHolland. Waarom niet het conservatorium? Was je muziek wel met je studie te combineren?

‘Ik ben een gevoelsmuzikant, haha. Nee, ik kan geen noten lezen. Ik heb daar ook helemaal de concentratie niet voor. Ik zie een soort Chinese tekens. Ik vond muziek altijd heel erg leuk, maar ik had niet zoiets van, daar ga ik me in verdiepen. Mijn studie heb ik nooit afgemaakt. Ik had een studiebandje en het werd steeds meer muziek, steeds minder studie. Op een gegeven moment keek ik in mijn agenda en dacht ik: Wie ben je nou voor de gek aan het houden? Ik kreeg zoveel mooie aanbiedingen. Maar ik heb absoluut wel wat aan mijn studie gehad. Ik ben natuurlijk constant bezig met communicatie. Denk maar aan interviews, hoe het boekje bij de cd eruitziet, dat soort dingen. Ik doe het allemaal wel in combinatie met een communicatiebureau, maar ik ben er bij elke stap bij. Sommige dingen doe je op intuïtie, maar ik gebruik ook veel van wat ik heb geleerd.’

Je gaat naar Amsterdam verhuizen, waarom?
‘Ik ben toe aan iets nieuws. Dit is een nieuwe levensfase. Ik heb echt zin om erheen te gaan. Ik heb ooit geroepen dat iedere Nederlander een keer in zijn leven in Amsterdam gewoond moet hebben, dat ga ik nu doen. Ik kom hier (interview vond plaats in Amsterdam – red.) nu heel veel. *De wereld draait door* wordt hier bijvoorbeeld opgenomen.’

Je wordt wel met open armen in dat wereldje ontvangen. De wereld draait door, 3FM. Hoe is dat zo gekomen?

‘Dat is allemaal te herleiden tot 29 augustus vorig jaar. Toen hadden we een single-presentatie. We hadden allemaal mensen uitgenodigd en ze gevraagd weer andere mensen mee te nemen voor wie het interessant zou zijn om naar VanVelzen te luisteren. Een soort *opening night*. Dat was een magische avond. Alles klopte. Eddy Zoëy was daar ook. Hij was zo onder de indruk dat hij meteen daarna mijn

single heeft gedraaid. Bij hem was de eindredacteur van *De wereld draait door*. Die zei weer dat ik in de uitzending moest komen zodra de single uit was. Op de presentatie hebben we dus eigenlijk een zetje gegeven en ontstond er een sneeuwbal. Het is wel bizar. Ik ben het afgelopen jaar echt van de ene in de andere verbazing gerold. De impact van televisie is zo enorm. Als je op tv bent geweest, ben je ineens iemand. Dat is ontzettend maf.’

Tijdens een uitzending van De wereld draait door aaide presentator Matthijs van Nieuwkerk je over je bol. Roept je lengte bij meer mensen dat soort neigingen op?

‘Als ik het van één persoon kan hebben, dan is het van Matthijs. Kijk, ik ben gewoon zoals ik ben en dat heeft invloed op mensen. Als ik maar één oog zou hebben, zou dat ook invloed hebben. De reactie van Matthijs geeft alleen maar aan dat wij een soort band hebben. Ik zou dat niet van iedereen gepikt hebben. Maar ik begin wel eindelijk het voordeel ervan in te zien. Ik ben laagdrempelig, kom niet bedreigend over en dat vind ik wel fijn. Vroeger was het vooral zo van: Kijk, daar

Interview

Auteur: Sanne Dijkgraaf Fotografie: Ronald van den Heerik

heb je die kleine weer. Maar als ze merken dat je ook echt iets kunt, ben je ineens te gek. Dan denk ik: Ja hallo, ik hoorde je net wel. Dat is raar. Maar ik ben al mijn hele leven zo, dus ik weet niet beter. Je ziet kinderen wel kijken. Die roepen dan: “Kijk mama, dat is een kleine meneer.” In de pubertijd wil je natuurlijk hetzelfde zijn als iedereen. Toen was het soms moeilijk, maar het heeft me ook gevormd. Je gaat van je afbijten. Je zorgt dat je altijd je woordje klaar hebt. Ik heb er wel een soort bewijsdrang aan overgehouden. Nu heb ik makkelijk praten, maar vroeger was dat lastig. Als mensen me nu nakijken omdat ze me herkennen van tv, is er voor mijn gevoel wel wat verbeterd. Als ze er iets positiefs aan plakken, is dat leuk. Opvallen blijf ik toch wel.’

‘Als je op tv bent geweest, ben je ineens iemand.’

KLEURRIJK OMGAAN

Dyslexie, een probleem waar veel studenten mee kampen. Hoe maak je aantekeningen tijdens een hoorcollege? Hoe studeer je voor een tentamen?

Over deze vragen en meer gaat de keuzemodule Dyslexie en studievaardigheden van docente Nel Hofmeester.

De keuzemodule Dyslexie en studievaardigheden is momenteel nog een *pilot*. Als de studenten tevreden zijn, zal dit vak volgend schooljaar als vaste keuzemodule worden aangeboden. Tijdens de les zijn achttien studenten druk in de weer met viltstiften. De opdracht was 'maak een *mind-map* van je ervaringen met het gebruiken van een *mind-map*'. Dyslectische mensen hebben moeite met aantekeningen maken. Een *mind-map* is een alternatief. Je tekent een grote cirkel in het midden van een vel papier met daarin het belangrijkste woord van de les. Uit die cirkel groeien allemaal takken in verschillende kleurtjes. Langs die takken staan kernwoorden in hoofdletters en aan het eind van die takken staat de uitleg. De afgelopen week hadden de studenten de opdracht zo'n *mind-map* te gebruiken. Nu moesten ze er een maken met daarin hun ervaringen. 'Voor mij is het lastig, ik heb namelijk een heel slordig handschrift. Dus wat juist heel overzichtelijk zou moeten zijn, wordt bij mij heel rommelig', vertelt een van de studenten. Ga dan *mind-mappen* op de computer, wordt als oplossing voorgesteld. Want voor het merendeel van de studenten werkt het juist wel heel overzichtelijk. 'Ik heb

met dyslexie

drie kleuren een functie gegeven. Groen is het belangrijkste, oranje is stof die ik eigenlijk al weet en geel is bijzaak', aldus een andere student. 'Ik word er heel hebbertig van. Ik wil ineens de allermooiste stiften!', vertelt een derde student.

stressloos namenrondje

Bekend is dat mensen met dyslexie moeite hebben met woorden. Symbolen en tekeningen blijven veel beter hangen. Nel Hofmeester probeert de studenten in deze lessen tips te geven voor het leren met dyslexie. Door het gebruik van kleurtjes en hoofdletters in een *mind-map* vallen bepaalde woorden direct op. 'De student wordt gedwongen weinig woorden te gebruiken. Vaak pikken ze de belangrijkste woorden er wel uit, maar vertrouwen ze daar niet op. Als je maar wild van alles gaat opschrijven, heb je veel te veel informatie en is het verhaal eigenlijk langs je heen gegaan', schetst Hofmeester. Naast het onder de knie krijgen van deze *mind-maps* leren de studenten in deze les ook over de energiemeter. Deze mentale oefening kan gebruikt worden tijdens het studeren. Heb je een inkakmoment of ga je juist even te snel voor jezelf, dan kun je deze energiemeter gebruiken. Bedoeling is dat je je concentreert op een visuele meter met een schaal van nul tot tien. Vervolgens moet je je energie op die meter plaatsen en hem vervolgens of verlagen. 'Ik word er nogal slaperig van', merkt een gapende student op. Tot slot werd er geoefend met namen onthouden, want ook dat is een lastige voor mensen

met dyslexie. Iedereen moest een naamrondje neerzetten en vervolgens werd er een uitgebreid namenrondje gehouden. Zodra duidelijk werd waar het namenrondje begon, klonk er een zware zucht van het 'slachtoffer' van deze week: degene die als laatste moest. 'Ik wil wel als laatste', roept een ridderlijke medestudent. 'Nee ik kan het wel', zegt het slachtoffer. 'Aan het eind van deze module doen we dit namenrondje geheel zonder stress', stelt Hofmeester de studenten gerust.

SD

Column

©: Levien Willemsse

René van Kralingen

Hogeschooldocent, wat een wereldbaan

Laatst werd mij gevraagd of mijn columns niet wat vrolijker konden. Natuurlijk kan dat. Ik werk graag vraaggestuurd. Er gaat inderdaad niets boven een baan als hogeschooldocent. Ik heb nog nooit zoveel vrijheid gehad. Op het gevaarlijke af. In lessen kan ik ongegeneerd uitweiden. Niemand die mij in de rede valt. Wat ik thuis aan spreektijd tekortkom, haal ik op maandagmorgen al in. Ik mag onderwijstaken uitvoeren naar eigen goeddunken. Niemand die mij op de vingers tikt. Een opdrachtje hier, een testje daar. Wat pluimen en tips voor geïnteresseerden. Alles wat ik doe, lijkt goed te gaan. Ik heb de term kritische beroepssituatie dan ook nooit goed begrepen. Oké, je kunt dingen niet leuk vinden. Minder uitdagend, saai. Geen nood. Als hogeschooldocent kun je participeren in allerlei projecten, taakgroepen, denktanks, platforms, stuurgroepen, stuurgroepen van denktanks. Weet je wat zo geweldig is? Dat je nooit afgerekend wordt op projecten die mislukken. Ze worden namelijk nooit geëvalueerd.

Als je toe bent aan andere collega's, bureau, gebouw of directeur kun je altijd intern solliciteren bij een andere opleiding of dienst. Als docent ben je in dit competentiegerichte tijdperk immers overal inzetbaar. En als een andere locatie je niet aanspreekt, is er altijd wel een leuke cursus te volgen. Binnen of buiten de hogeschool. Meestal houd je er ook leuke contacten aan over. Een netwerk buiten de hogeschool wordt bovendien nog gewaardeerd ook. Nee, het werk op de hogeschool is meer dan goed. En dan heb ik het nog niet eens over die personeelsfeesten, borrels, excursies, flessen wijn en kerstpakketten. Een baan als hogeschooldocent kent ook zijn beperkingen. Eerlijk is eerlijk. Ik mag niet dronken voor de klas, mij niet vergrijpen aan studenten en geweld gebruiken. Maar voor de rest is het hier een grote punica-oase.

René van Kralingen is docent bij de lerarenopleiding en adviseur bij Onderwijsadviesbureau van Kralingen.

Onderwijs Actueel

Ruim baan voor de hbo-master, de nieuwkomer in het hoger onderwijs. 'Onmisbaar', aldus voorzitter van de HBO-Raad Doekle Terpstra. 'Universiteitje spelen moet het hbo niet willen', menen critici. Hoe verhoudt de hbo-master zich nu eigenlijk tot de master in het wetenschappelijk onderwijs, concurrerend of complementair? Wat zeggen de experts?

Hbo-masters en wo-masters VERSCHIL MOET ER BLIJVEN

Vóór in 2002 de bachelor-masterstructuur in het hoger onderwijs werd ingevoerd, leverden universiteiten doctorandi af en kregen afgestudeerde hbo'ers geen titel achter hun naam. Tegenwoordig krijgen hbo'ers een bachelor-diploma. Universitaire studenten zijn na drie jaar ook bachelor en moeten vervolgens een specialisatie volgen om zichzelf master te mogen noemen. Masters zijn sinds een paar jaar niet meer alleen voorbehouden aan het wetenschappelijk onderwijs (wo), ook hbo's bieden steeds vaker vervolgoopleidingen aan, gekoppeld aan een mastertitel. Er woedt al jaren een discussie over hoe de beide typen onderwijsinstellingen zich tot elkaar zouden moeten verhouden. Door beide bachelors en masters aan te bieden, zouden ze steeds dichterbij elkaar toe kruipen. De vraag is of dat de bedoeling is.

kwantiteit ten koste van kwaliteit

Arjo Klamer is hoogleraar in de economie van kunst en cultuur aan de Erasmus Universiteit Rotterdam (EUR) en oprichter van de Academia Vitae, een particuliere universiteit die haar studenten de kans geeft zich te verdiepen in filosofie en literatuur 'om de wezenlijke vragen van het leven te onderzoeken'. Klamer maakt zich zorgen over verwatering binnen het wetenschappelijk onderwijs. 'Het probleem is dat het wo steeds meer praktijkgerichte masters aanbiedt om studenten binnen te halen. Dat is niet

de bedoeling van de universiteit. De kwaliteit gaat zo ten koste van de kwantiteit. Het wo is, in de race om meer studenten te krijgen en te voldoen aan de eisen van de markt, te veel verwaterd. Universiteiten en hbo's moeten elkaar niet kinderachtig beconcurreren, maar zich juist van elkaar onderscheiden. Het hbo moet zich richten op de verbinding tussen kennis en praktijk terwijl het wo zich op onderzoek en verdieping moet concentreren.' De woordvoerder van de vereniging van universiteiten VSNU kent de kritiek dat universiteiten zich te veel zouden laten leiden door de markt en te weinig ruimte zouden laten voor verdieping, maar nuanceert dit beeld. 'De 'markt' is allang geen vies woord meer binnen het wo. Universiteiten moeten geen ivoren torens zijn, maar zich ook richten op maatschappelijke ontwikkelingen. Het wo onderscheidt zich van het hbo door de kern van wetenschappelijk onderzoek, maar binnen het wo wordt steeds vaker de vraag gesteld: "Wat heb je aan ons onderzoek in de praktijk?" Dat lijkt me juist een goede ontwikkeling. We moeten natuurlijk bij onze wetenschappelijke leest blijven, maar tegelijkertijd moeten onze studenten wel voorbereid zijn op een carrière in de maatschappij.'

Om dergelijke discussies te voorkomen, lijkt heldere profilering van hbo's en universiteiten en hun rol binnen het hoger onderwijs essentieel. Johan Sevenhuijzen, directeur van de afdeling strategie en onderwijsontwikkeling (s&o) van de Hogeschool Rotterdam, is daar heel duidelijk in. 'Veel hbo's roepen dat het onderscheid tussen universiteiten en hbo's moet verdwijnen, maar dat vindt de HR niet. Wij willen ons profileren als een hogeschool die zijn onderwijs en masters vormgeeft vanuit betrokkenheid met de beroepspraktijk. Daarin verschillen wij nadrukkelijk van universiteiten. Een typische opgave voor hbo-masters is professionals op te leiden om complexe beroepssituaties op een onderzoekende manier te benaderen, en vervolgens concrete oplossingen te leveren. Belangrijk hierbij is het interdisciplinaire karakter. Niet inzoomen op één specifiek onderwerp, zoals in het wetenschappelijk onderwijs, maar uitgaan van een breed perspectief.'

niet beter maar anders

Volgens Sevenhuijzen moet van concurrentie geen sprake zijn. 'Hbo's moeten niet proberen 'universiteitje te spelen', we moeten ons onderscheiden en een aanvulling bieden voor het hoger onderwijs. Het wo zit, met alle respect, min of meer gevangen in het denken vanuit wetenschappelijke disciplines. Hbo's hebben daar geen last van, dat is onze meerwaarde. De HR richt zich met zijn huidige zestien masteropleidingen concreet op Rotterdam en springt in op de praktijk, binnen bijvoorbeeld het bedrijfsleven of de jeugdzorg. Universiteiten zijn meer internationaal geïntereerd en gericht op de wetenschappelijke wereld.' Naast heldere profilering is het ook van belang dat universiteiten en hbo's meer gaan samenwerken. Klamer: 'Het moet normaal worden dat studenten die een bachelor op de universiteit hebben gedaan, kunnen worden doorgestuurd naar een hbo-master als ze aangeven meer geïnteresseerd te

zijn in praktijkgerichtheid dan in wetenschappelijk onderzoek.' Vooral nog is het gebruikelijker dat hbo'ers doorstromen naar het wo dan andersom. Maar ook op dit traject valt nog een wereld te winnen. Sevenhuijzen werkt daar vanuit de HR aan. 'Het is belangrijk dat hbo-studenten die de eigenschappen bezitten om door te stromen naar het wo, die kans ook krijgen. In de praktijk merk ik nog een hoop weerstand bij universiteiten, men heeft weinig vertrouwen en verwacht niet dat hbo'ers op niveau kunnen meekomen. De HR kan hieraan werken door studenten met academische ambities duidelijk te maken dat een wetenschappelijke opleiding een andere *mindset* vereist.'

kinderschoenen

Meer samenwerking is ook volgens de VSNU onontbeerlijk. 'De Nederlandse samenleving groeit richting een kenniseconomie, de vraag naar hoger opgeleiden stijgt. Aan die vraag kan alleen voldaan worden als universiteiten en hbo's gaan samenwerken.' Over mogelijke weerstand tegen hbo-doorstromers kan de VSNU kort zijn: 'Wellicht komt het voor, maar wij kijken naar de cijfers en die vallen zeker niet tegen. Het gebeurt vaak dat hbo'ers na hun bachelor en soms na hun eerste jaar overstappen naar de universiteit, die daarvoor schakelprogramma's faciliteert.' Op dit moment is al 17,5 procent van de wo-masterstudenten afkomstig uit het hbo. Is de som van heldere profilering en betere samenwerking uiteindelijk gelijkschakeling, of is het verwijzen van een praktijkgerichte wo-student naar het beroepsonderwijs toch nog meer een 'degradatie' dan een overstap? De VSNU vindt het lastig daar al een oordeel over te vellen. 'De hbo-masters staan nog in de kinderschoenen. Maar anderzijds, als een student beter met een hbo-master uit de voeten kan, willen wij hem of haar natuurlijk ook niet koste wat het kost op de universiteit houden.'

SoS

Reageren? Surf naar www.profielen.hro.nl.

Illustratie: Annet Scholten

De inspirator

Architect BEN VAN BERKEL

De architect als publieke wetenschapper

Ben van Berkel (1957) is een van Nederlands meest succesvolle architecten. Hij tekende onder andere voor Rotterdams trots de Erasmusbrug en is genomineerd voor een Europese architectuurprijs voor het door hem ontworpen Mercedes-Benz Museum in Stuttgart. Van Berkel doceerde aan het prestigieuze Princeton en staat aan het hoofd van een nieuwe masteropleiding in Frankfurt.

Nominatie Mies van der Rohe-award

'Het is één van de belangrijkste architectuurprijzen in Europa, twee jaar geleden gewonnen door Rem Koolhaas. Ik ben zeer vereerd door deze nominatie voor het Mercedes-Benz Museum. Maar laten we voorzichtig zijn, de prijs is nog niet binnen. In mei weten we of ik 'm heb gewonnen of niet. Ik vind prijzen krijgen geweldig, gelukkig heb ik er al een paar. Maar je moet er wel op een relaxte manier mee omgaan. Hoe meer ontspannen je bent, hoe beter het is.'

Gedegen studie

'In Nederland heb ik de basis gelegd op de Rietveldacademie, een heel goede opleiding. Daar leerde ik mensen kennen die les gaven in Londen en mij stimuleerden om de stoute schoenen aan te trekken en me aan te melden. De academie in Londen werd geleid door een man met de bijnaam Mussolini. Hij was ongelofelijk streng als het ging om de manier waarop de studenten zichzelf moesten vernieuwen en hij wist internationale docenten aan te trekken zoals Zaha Hadid en Rem Koolhaas. Deze academie

was het mekka van de architectuur. Het was erg leerzaam om mezelf staande te houden, er heerste een anarchistische, heel strijdlustige sfeer waarin elke student zichzelf moest bewijzen. Het was een kleinschalige opleiding met veel persoonlijk contact met de docenten, wat ik heel belangrijk vind. Studenten zijn nu veel meer dan vroeger geïnteresseerd in een vervolgstudie in het buitenland. Gelukkig zijn er ook steeds meer organisaties die dat mogelijk maken. Ik neem op mijn bureau eerder iemand aan met buitenlandervaring, ik heb ook veel projecten in het buitenland, dus het is een pre als mensen kunnen omgaan met de lokale taal en regelgeving.'

Partners in liefde en zaken

'Eigenlijk is het heel prettig om samen te werken met je partner (Ben van Berkel is getrouwd met zijn zakenpartner, architect en kunsthistoricus Caroline Bos – red.). Soms heb je overdag niet eens tijd om met elkaar te overleggen. We bespreken 's avonds altijd even kort wat er zoal is gebeurd. Caroline is een heel andere architect dan ik. Dat geeft veel interessante, dynamische discussies. Ik beschouw haar soms als de betere architect. Ik schrijf veel over architectuur, maar ik merk dat ik met mijn cryptische stijl niet zo geweldig communiceer als Caroline. Op dat gebied werken wij heel goed samen.'

UNStudio

'De structuur van ons voormalige bureau Van Berkel & Bos sloot op een gegeven moment niet meer aan bij de tijd. De organisatie en communicatie met opdrachtgevers en specialisten moest verbeterd worden. Van Berkel & Bos was traditioneel georganiseerd, hiërarchisch. De organisatie van de nieuwe UNStudio is veel rijker en meer divers. We betrekken allerlei externe specialisten bij projecten. Van modeontwerpers tot businessgoeroes, iedereen die op een bepaalde manier kan bijdragen of inspireren. Mensen die verstand van zaken hebben, inzichten kunnen geven, mij iets nieuws kunnen leren.

Een architect is eigenlijk een soort publieke wetenschapper die allerlei mensen bij elkaar weet te zetten om het optimale uit een project te halen. Die creatieve processen maken het vak heel interessant. Lastig is dat het zo'n traag proces is. Soms duurt het wel vijf jaar voordat een plan voor een gebouw is uitgewerkt. Daarom is het ook leuk om tussendoor kleinere dingen te doen, zoals tentoonstellingen of meubels.'

Geen cultuur van kritiek

'In Nederland zien we kritiek op ons werk of ons functioneren meestal als een persoonlijke aanval, maar in Engeland betekent kritiek echt iets heel anders. Het gaat daar om kritisch observeren en analyseren, met als doel verbetering van het werk. Je moet je werk en de kritiek daarop kunnen scheiden van jezelf, anders word je gek. Wel heeft mij tijdens mijn studie wel twee jaar gekost om dat te kunnen. Het kunnen omgaan met kritiek is in ons vak ontzettend belangrijk,

'Als een project eenmaal klaar is, dan is het van de stad, van het publiek.'

jammer dat we dat niet in Nederland leren. Als architect moet je op grote projecten met zoveel verschillende mensen samenwerken, kritiek is aan de orde van de dag. Na de oplevering van de Erasmusbrug hebben we aardig wat commentaar te verduren gekregen. Het zou te duur zijn, er was iets mis met de tuinen – wat we overigens snel hebben opgelost. Ik kon er wel mee omgaan, maar ik wist niet zo goed hoe ik erover moest communiceren. Ik heb ervan geleerd, nu probeer ik zo open en duidelijk mogelijk op kritiek in te gaan. Ik vind het eigenlijk ook wel interessant dat er over mijn projecten gepraat wordt, dat er een gezonde vorm van controversie omheen hangt. Ik vind het belangrijk dat een gebouw iets bij mensen oproept, iets waardoor ze er nog een keer naar willen kijken, het willen onderzoeken: "Hoe zit nou precies in elkaar?"

Copyright Erasmusbrug

'Gelukkig waren mensen ook laaiend enthousiast over het ontwerp voor de Erasmusbrug. Vaak werd me aangeraden om me te vestigen in Rotterdam en de brug als beeldmerk te gebruiken. Maar dat heb ik nooit gewild. Als een project eenmaal klaar is, dan is het van de stad, van het publiek. Ik heb wel ooit iets gezegd over het auteursrecht van de Erasmusbrug, wat door veel mensen verkeerd geïnterpreteerd is. Ik vond dat ik voor commerciële activiteiten rondom de brug best wel betaald zou mogen worden voor het copyright. In de mode of de vormgeving is het heel gewoon dat ontwerpers een copyright krijgen, architecten maken daar veel te weinig gebruik van. Veel mensen geloven het niet, maar neveninkomsten zijn voor architecten heel belangrijk. De marge op opdrachten is vaak klein, zo'n megaproject als het Mercedes-Benz Museum is commercieel voor mijzelf helemaal niet interessant. Daarnaast investeer

ik sowieso alles terug in mijn bedrijf zodat ik hopelijk straks een merk kan achterlaten dat staat als een huis.'

Leerzaam project: Arnhem Centraal

'Het ontwerpen van het stationsgebied van Arnhem is een van de meest leerzame projecten die ik ooit gedaan heb. Je hebt te maken met overheid, regio, gemeente, de spoorwegen, andere ontwikkelaars en dat over een periode van tien jaar. Ongekend moeilijk maar tegelijkertijd heel erg interessant. Je hebt met zoveel partijen te maken, dat spel moet je kunnen spelen. Los daarvan is het project zelf ook heel fascinerend. We zijn uitgegaan van hoe mensen zich bewegen, hoe de ruimte het beste benut kan worden. Het zit heel rijk en nieuw in elkaar. De gemeenten Utrecht, Rotterdam en Amsterdam zijn nu ook bezig met vernieuwing van de stationsgebieden. Wij krijgen die steden regelmatig op bezoek, ze zijn geïnteresseerd in onze

ervaringen. Ik vind het helemaal niet erg wanneer anderen ideeën gebruiken uit ons ontwerp. Wat dat betreft ben ik, zelfs tot irritatie van sommige collega's hier op het bureau, heel open over mijn werkmethoden. Ik schrijf er boeken over vol, alle geheimen worden prijsgegeven. Dus ja, als iemand straks bij wijze van spreken in China een replica van het Mercedes-Benz Museum zou bouwen, of als een stad zich laat inspireren door Arnhem Centraal, dan ben ik juist vereerd. En daarbij, het zal toch nooit zo goed worden als mijn oorspronkelijke ontwerp!'

SaS

Het Mercedes-Benz Museum in Stuttgart, het ontwerp waarmee Van Berkel genomineerd is voor de Mies van der Rohe-award.

foto: Christian Richters

foto: Ronald van den Heerik

‘Goed onderwijs zit ’m niet alleen in aantal lesuren’

Ingezonden Een positieve kijk op studeren

In *De Telegraaf* van 9 maart 2007 jl. was te lezen dat negatieve kritiek geuit wordt door studenten over de opleiding sph (sociaal pedagogische hulpverlening) van de Hogeschool Rotterdam. De kritiek is gericht op het beperkt aantal ingeroosterde lessen en enkele andere zaken. De manier van kritiek uiten vind ik alleen ietwat rigoureuus. Ik vraag mij af of zij zich realiseren waarvoor de s staat in de afkorting van hun opleiding. De HR in z'n geheel bekritisieren is in dit geval in mijn ogen niet juist. Door deze wijze van bekritisieren duperen zij 25.500 andere studenten van de HR, alsmede zichzelf.

Als student informatica aan het RIVIO (Rotterdams Instituut Voor Informatica Opleidingen) wil ik benadrukken dat ik het absoluut niet eens ben met deze studenten. Het RIVIO levert gezonde opleidingen. Opleidingen die theoretische kennis opleveren en diezelfde kennis wordt door middel van tal van stages en opdrachten in het bedrijfsleven toegepast.

Vakbekwame docenten, die vaak ook werkzaam zijn in het bedrijfsleven, geven hun kennis, die elke dag vanuit de praktijk aangevuld wordt, door aan de student. Alle andere medewerkers van het RIVIO zijn behulpzaam bij het oplossen van problemen. De organisatie RIVIO in z'n totaliteit is door al deze aspecten een gezond cluster binnen de Hogeschool Rotterdam.

De Telegraaf is een medium dat door enkele miljoenen Nederlanders gelezen wordt. Waaronder veel managers. Managers die ik en vele duizenden andere studenten van de HR met mij, binnen een tijdsbestek van anderhalf jaar zullen ontmoeten in een sollicitatiegesprek. Ik zie het al voor me:

‘Zo Frank, pas afgestudeerd en op zoek naar een baan?’

‘Ja, meneer, uw bedrijf is vooraanstaand in de ICT-branche, ik weet zeker dat we veel voor elkaar kunnen betekenen.’

De maandag na ‘de vrijdag’ kreeg de HR bezoek van enkele onderwijspecialisten uit de Tweede Kamer en van Doekle Terpstra, voorzitter van de HBO-raad. Tijdens dit al eerder geplande bezoek kreeg het gezelschap presentaties voorgeschoteld van geslaagde afstudeerprojecten van een student van de masteropleiding Opgroeien in de Stad en twee studenten civiele techniek. Uiteraard werden de gasten door het college van bestuur ook bijgepraat over de Telegraaf-publicatie.

‘Ik was verbaasd dat we een incident kunnen verheffen tot een nationaal debat. Natuurlijk gaat niet altijd alles goed’, aldus Doekle Terpstra die niet twijfelt

aan de waarheid van de klachten. Dat minister Plasterk meteen naar de HR kwam, vindt hij wat overdreven. ‘Maar de school heeft goed gereageerd door hem te ontvangen en zich open op te stellen.’ Tweede Kamerlid Cisca Joldersma (CDA) noemt de komst van de minister ‘heel bijzonder’. ‘Maar als politiek moeten we ons niet bezighouden met het aantal lesuren. De kwaliteit van het onderwijs zit ’m niet alleen daar in. Maar het kan niet zo zijn dat er docenten voor de klas staan die daar niet geschikt voor zijn’, aldus Joldersma, die het belang van accreditaties voor het monitoren van onderwijskwaliteit benadrukt.

JvN

‘Hmm, dat denk ik ook ja, je hebt een mooi cv. Oh, zie ik nou dat je afgestudeerd bent aan de Hogeschool Rotterdam?’

‘Dat klopt inderdaad.’
(Manager denkt aan het artikel in *De Telegraaf*)

‘Oké, tja, we hebben ook nog wat andere sollicitanten, komend van andere scholen. Dus je hoort nog wel van ons.’

De waarde van mijn diploma (en van andere afgestudeerden) keldert door de Telegraaf-publicatie als een aandeel Getronics. Je mening uiten en/of klagen over zaken waar je het niet mee eens bent, is je goed recht als student. Denk echter wel eerst goed na over de stappen die je neemt en dupeer geen collega's in jouw roep om verbetering.

Frank Vermeulen
Derdejaars student informatica

Eveline Eijkhout studeerde twee jaar geleden af aan de opleiding small business. Als medewerkster van AX's, een bureau voor arbeidsbemiddeling, speelde ze een grote rol in de totstandkoming van deze netwerkluunch in het Zalmhuis. Eijkhout: 'Op de arbeidsmarkt is een tekort aan

NETWERKEN tussen zalm en citroentaart

Zoeken naar een stageplaats of afstudeerplek is voor de meeste studenten bepaald geen aangename bezigheid. Maar bij small business en commerciële economie hebben ze het goed voor elkaar: Een chique vijf gangen lunch voor derdejaars studenten om op niveau te netwerken met internationale bedrijven. 'Maximaal één glas wijn per gang!'

'customer bonding', maar dat mag, vindt de Hilti-dame. 'Ik zit hier toch ook met marketingstudenten.' Studente Denise Seij houdt zich op de vlakte. 'Ik wil me vandaag vooral een beetje oriënteren. We hebben vlak voor de lunch wel een korte uitleg gehad over de aanwezige bedrijven, maar ik wil er wel iets meer van weten voordat ik mezelf verkoop.' Volgens de kok is dit het seizoen van babymaïs en paddenstoelen, getuige de soep.

Spoom van champagne en huisgemaakt sorbetijs

Wist je dat er om alle knak-, rook- en andere worsten darmen zitten om de boel bij elkaar te houden? Van Hessen is wereldmarktleider als het gaat om varkens- en schapendarmen voor het maken van worsten. Voor de meeste studenten is het een verbijsterende ontdekking. Maar de dame van Van Hessen gaat onverstaanbaar verder terwijl de studenten onwennig in hun spoom-glas roeren. 'We kopen de darmen van slachthuizen overal ter wereld, vervolgens worden ze geschikt gemaakt in fabrieken in China en wereldwijd verkocht.' Het internationale productieproces en de informele bedrijfssfeer zijn volgens de dame van Van Hessen goede redenen om te kiezen voor een carrière in de darmen. Student Harry Korthals kan zich er maar moeilijk iets bij voorstellen. 'Het lijkt me niks om op feestjes te moeten vertellen dat je darmen verkoopt', gniffelt hij. Echt veel interesse kan hij niet opbrengen voor het verhaal, maar de wijn smaakt gelukkig prima.

Huisgemaakte bouillon met seizoens ingrediënten

Het vocabulaire van de mensen van Hilti, een groot bedrijf in professioneel gereedschap, is doorspekt met marketingtermen als 'een stukje relatie' en

'commerciële tijgers'. Ik heb nog regelmatig contact met docent Hans Molenaar en samen vonden we dat er meer contact moest zijn tussen aanstormend talent en bedrijven die op zoek zijn naar nieuwe mensen.' En dat moest dus in de vorm van een lunch, want 'borrels worden al zo vaak gedaan'. AX's investeert graag in de uitgebreide lunch voor de ongeveer vijftig aanwezigen, want het bureau heeft er alle vertrouwen in dat studenten en bedrijven elkaar zullen vinden. 'In januari hebben we dit voor de eerste keer gedaan, met laatstejaars die op zoek waren naar een baan. Nu gaat het vooral om stages en afstudeerplekken.'

Ambachtelijk gerookte zalm met tartaar van verse zalm, saffraanmayonaise en Hollandse garnalen

Aan de lunch ging een etiquetteles vooraf waarbij de studenten te horen kregen waar je je servet laat (op je schoot), hoe je je champagneglas vasthoudt (bij het voetje) en wat je vooral niet met je ellebogen moet doen (op tafel zetten). Pas op voor overdadig alcoholgebruik, potentiële werkgevers kunnen een dubbele tong niet waarderen. Maximaal één glas wijn per gang, exclusief soep en toetje, is aan te raden. Het bord met zalm en garnalen is zo rijkelijk gevuld dat de volgende vier gangen bij voorbaat al angst inboezemen. De studenten zitten aan ronde tafels en de aanwezige werkgevers schuiven na elke gang een tafel door.

Tournedos met een korstje van groene kruiden met geroosterde Roseval en jus van tomaten

'Ah, u bent de mevrouw van de darmen! En dat tijdens het hoofdgerecht!' De dame van Van Hessen laat zich niet uit het veld slaan en ook tijdens de – veel te doorbakken – tournedos doet zij dapper haar verhaal voor een nieuwe groep studenten. Of het nu aan het onderwerp ligt of aan de genuttigde wijntjes, de studenten worden een tikje melig. 'Ik heb niks met darmen. Ja, af en toe kramp.' In een poging het darmementaboe te doorbreken gooit de dame van Van Hessen er wat cultuurrelativisme tegenaan: 'Wat is vies? In China eten ze varkensoren en in Italië lusten ze graag kalfshersenen.'

Tarte au citron met compote van mango en ananas met mintsiroop

De citroentaart is goddelijk, maar slechts weinigen hebben nog plek voor een toetje na zo'n copieuze lunch. De twee mannen van het internationale Fabory-concern die zijn aangeschoven, zijn enthousiast over het concept van de netwerkluunch. Bij de vorige editie waren ze ook van de partij en daar zijn vijf kandidaten uitgekomen. De organisatoren AX's en de begeleiders van de HR zijn ook zeer tevreden over het verloop van de middag. Wat het uiteindelijk zal opbrengen aan stages en banen is nu nog niet te zeggen, maar de verwachtingen zijn hoog. Eerst maar even uitbuiken.

SaS

Succesvol product studentenonderneming Oordopjes niet langer IN DE KNOOP

Negen tweedejaarsstudenten small business & retail-management hebben in opdracht van hun opleiding een gloednieuw product op de Nederlandse markt gebracht: de mp3click. Deze mp3click geeft de oplossing voor het in de knoop raken van de snoertjes van je mp3speler, iPod of telefoon. Inmiddels ligt het product in de winkels en zijn er zelfs al meer dan tweeduizend exemplaren van verkocht. De negen studenten zijn in de vierde periode van vorig schooljaar begonnen aan het project small businessonderneming. De bedoeling was dat ze een nog niet bestaand product op de Nederlandse markt brachten. Samen hebben de studenten de mp3click bedacht. Het uiteindelijke ontwerp is getekend door Tom Lausman, eveneens student aan de HR. De groep heeft zichzelf de naam Yas! gegeven, wat staat voor Young And Succesful. De productie voor de mp3click moeten ze zelf financieren. Stille vennoten, meestal familie en vrienden, kunnen een aandeel kopen voor vijftiengint euro. Inmiddels wordt de mp3click al volop verkocht. Aan het eind van dit schooljaar eindigt het project voor deze studenten en moeten ze hun bedrijf opheffen. Wel kunnen ze ervoor kiezen om een doorstart maken.

SD

Brace bling, GPS-systemen en golfclubs Studenten economie werken samen met uitvinders

Eind februari vond de kick-off plaats van de minor business control – ondernemen. Voor deze minor zullen twintig projectgroepen van elk vijf studenten uitvinders ondersteunen bij het op de markt brengen van hun innovatie. De uitvinders zijn leden van de NOVU (Nederlandse Orde Van Uitvinders) en zullen achttien weken met de studenten samenwerken.

Sieraden voor je beugel (*brace bling*), *body shapers*, automatische hondensnoeren voor je chihuahua en warmteleverende ramen. Dit zijn slechts enkele voorbeelden van de innovaties waaraan de studenten zullen gaan werken. De studenten die aan deze minor deelnemen, zijn vierdejaars. Elke projectgroep is gekoppeld aan een uitvinder. Tijdens de kick-off mochten de twintig ondernemers hun idee in maximaal twee minuten aan de studenten voorleggen. Daarna werden door middel van gesprekken tussen uitvinders en studenten teams gevormd. De taak van de studenten is het assisteren bij het op de markt brengen van het product. Daarbij zullen ze zich bezighouden met marktonderzoek, octrooionderzoek, businessconcept en businessplan. Tijdens het project zullen succesvolle NOVU-leden ook gastcolleges verzorgen op de HR. Het idee voor deze samenwerking komt

van Jaap Sneeuw, docent aan de HR. Hij begeleidt tevens bijna de helft van de projectgroepen, Elbert Waal van de kenniskring Ondernemende Stad begeleidt de resterende groepen studenten. Toen Sneeuw contact opnam met de NOVU was de reactie meteen heel positief. 'Er hadden zich veertig uitvinders aangemeld voor deze samenwerking, twee keer zoveel als we kunnen gebruiken', vertelt Sneeuw. Deze samenwerking is volgens hem een goede manier om studenten praktijkwerk te laten doen. 'Je kunt deze studenten wel de opdracht geven een eigen bedrijfje op te zetten, maar het bedenken van een idee zal te veel tijd gaan kosten. Op deze manier is het idee er al en zal een hoop tijd bespaard blijven', gaat Sneeuw verder. De eindmanifestatie van de minor zal op twee juli plaatsvinden.

SD

22 studenten in één keer geschorst

Bij het cluster commercieel zijn 22 eerstejaarsstudenten tegelijkertijd geschorst vanwege fraude. Zestien van hen gaan tegen dit besluit in beroep bij het college van beroep.

'De studenten moesten groepsstukken maken en er heeft een nogal levendige uitwisseling van materiaal plaatsgevonden', vertelt Perry Snoek, voorzitter van de examencommissie van het cluster commercieel. 'Groepje 1

stelt materiaal ter beschikking aan groepje 2, groepje 2 doet hetzelfde voor groepje 3 en zo verder. Studenten gaan ervan uit dat samenwerken is toegestaan. Wat ze hebben gedaan, vinden zij eigenlijk niet zo erg.' Maar de zaak ligt genuanceerder. Snoek: 'Binnen een groepje mag worden samengewerkt, tussen de groep-

jes onderling niet.' Het college van beroep heeft in eerdere zaken besloten dat samenwerken geen fraude is, maar, stelt Snoek: 'Hier gaat het om ongeoorloofd samenwerken. Ik ben nieuwsgierig hoe het college van beroep in deze zaak zal besluiten.' Voorlopig zijn de 22 studenten voor drie maanden geschorst. Dat betekent dat zij in die drie maanden niet mogen deelnemen aan toetsactiviteiten. 'We kunnen studenten niet van onderwijs

uitsluiten. In de praktijk betekent dit dat ze aan ongeveer vijf tentamens niet kunnen deelnemen', aldus Snoek. 'Plagiaat vindt regelmatig plaats. In een periode van twee maanden werden in totaal veertig studenten wegens eenzelfde vergrijp binnen het cluster geschorst. Het zou kunnen dat we op een gegeven moment moeten besluiten dat werkstukken en cases niet meer als toetsingsvorm kunnen worden gebruikt omdat ze te veel buiten controle van de docent gaan vallen. Handhaving wordt dan belangrijker dan onderwijs. We zouden dat erg jammer vinden en maken ons binnen het cluster dus wel zorgen over deze ontwikkeling.'

DvN

Goede praktijken zichtbaar maken 'OP ZOEK NAAR HET MOOIS'

Hoe zet je een leerbedrijf op? En welke praktijkopdrachten zijn voor de HR geschikt en welke niet? Het zijn vragen waar de Taskforce Praktijksturing zich de afgelopen tijd over boog. Doel is dat zoveel mogelijk docenten weten van de *good practices* en die niet opnieuw hoeven uit te vinden.

'Een van de deelprojecten is het leerbedrijf', vertelt Hanna Drenth over de onderwijsvorm die steeds meer in zwang raakt en goed aansluit op het ROM. Drenth zocht namens de Taskforce in eerste instantie contact met LEF, het leerbedrijf van vrijetijdsmanagement en facility management. 'Ik heb onder meer gekeken naar de pluspunten en de valkuilen van LEF. Zij kiezen voor de vorm van een uitzendbureau, maar dat is niet voor iedereen ideaal; bij ontwerpopleidingen kun je bijvoorbeeld kiezen voor een studiomodel', aldus Drenth die ervaringen met leerbedrijven bundelde en ook op Hint zette. Drenth: 'Wij zijn niet de deskundigen en willen ook niet voorschrijvend zijn, maar zijn er om de kennis te delen en om vragen te beantwoorden.' Inmiddels is bij de clusters Media aan de Maas en RIVIO geadviseerd over het leerbedrijf.

Sandra Storm richt zich met de taskforce op de intake van praktijkopdrachten. 'Het CEB (Centraal bureau Externe Betrekkingen) en het BEB (Bureau Externe Betrekkingen) zijn druk bezig met het binnenhalen van externe opdrachten, maar op het moment dat je zo'n opdracht binnen hebt, moet je je afvragen wat je ermee gaat doen. Hoe zorg je voor de juiste kwaliteit? Wat gebeurt er met de student en met de docent?', vertelt Storm die zich onder andere richtte op de opleiding ruimtelijke ordening en planologie. 'Daar hebben we de studenten laten werken met een nieuwe projectmethodiek waarbij is vastgelegd dat ze regelmatig aan de opdrachtgever toestemming moesten vragen voor het nemen van bepaalde stappen. Daardoor kregen ze écht contact met de opdrachtgever.' Belangrijk is ook, stelt Storm, dat richting het bedrijfsleven duidelijk wordt gemaakt waar opleidingen naar op zoek zijn en ook welke opdrachten ze niet willen. Over dat laatste: 'De opleiding IPO heeft daarover heel duidelijk voorlichtingsmateriaal waarin onder andere staat dat ze bijvoorbeeld niet op zoek zijn naar individuele uitvinders want studenten moeten de context van een bedrijf leren kennen.' De taskforcemedewerkers merken dat docenten benieuwd zijn hoe anderen bepaalde dingen

regelen. Drenth: 'En ik ben ervan overtuigd dat er nog veel meer *good practices* zijn. Daar willen we graag over horen: We zijn op zoek naar het moois! Al dat 'moois' zetten wij op Hint, op de digitale materialenbank van de taskforce, en is door alle docenten te gebruiken.' 'Eigenlijk een vorm van gelegitimeerd jatten', zegt taskforceleider Michel Jehee. 'Tot de zomer gaan we door met verzamelen, daarna krijgt het wellicht nog een staartje. We zijn geslaagd als we niet meer nodig zijn.'

JvN

<http://hint.hro.nl/page.html?id=77430>

foto: Leven Willemse

Kleuters in het lab

'Hé Jasmijn. Ik heb er jasmijngeur bij gedaan, haha', roept een van de kleuters van de Barendrechtse Dr. Schaepmanschool naar haar klasgenootje. Beiden maken onder leiding van hlo-studenten (hoger laboratorium onderwijs) badzout. Ofwel: doen zout in een bekertje, voegen kleurstof en een geurtje toe en roeren het tot badzout. De chemici in spe kregen bij aankomst in het laboratorium een T-shirt (als labjas) en veiligheidsbril aangemeten. Daarna mochten ze in microscopen kijken, haargel en badzout maken. 'Het idee is dat je niet vroeg genoeg kunt beginnen met het stimuleren van techniek en chemie', zegt Antoinette Nass, verantwoordelijk voor Techniek Plaza, het HR-leerbedrijf dat

technieken evenementen organiseert voor kinderen en jongeren. Nass: 'Dat we dat nu voor kleuters doen, is wel erg bijzonder. In principe richten we ons op kinderen vanaf de groepen 7 en 8 van het basisonderwijs, maar dit kwam ons aanwaaien. Bovendien is het leuk voor de publiciteit.' Chemiestudente Michelle laat kleuter Pim ruiken aan vijf verschillende potjes met daarin mogelijke geuren voor het badzout. Appel? 'Nee, bah', reageert Pim die kiest voor een sinaasappelgeurtje. 'Je hebt ook gekozen voor de kleur oranje dus dat klopt wel. Ga je er vanavond mee in bad?', vraagt Michelle aan Pim die even moet denken. 'Nee, ik ga morgenochtend in bad.'

JvN

SPORT is GOD in Australië

Vijftien studenten sportmarketing en management gingen een maand lang *down under* om zich te vergapen aan de vooruitstrevende accommodaties, kolossale stadions en fanatieke atleten in het enorme land waar sport op nummer één staat.

Het begon allemaal met een lobby van een Australische docent binnen de opleiding sportmarketing en management. Enthousiaste studenten regelden vervolgens sponsors en tasten zelf ook diep in de buidel voor hun buitengewone excursie. De lange reis, de enorme afstanden, de Australische natuur en cultuur, het bleek allemaal zeer indrukwekkend.

'Op de eerste dag na aankomst zagen we om half acht 's ochtends al een bomvol strand waar mensenmassa's bezig waren met volleybal, *footie* (Australisch voetbal) en surfen.' Student Frans Kusters was gelijk onder de indruk. Dergelijke explosies van activiteit zie je in Nederland maar zelden. Sport schijnt de Ozzies in de genen te zitten, ze lusten er wel pap van, als beoefenaar en als toeschouwer. En de Australische regering is zeer vooruitstrevend op het gebied van faciliteiten en organisaties rondom sport. Kusters: 'In de hoofdstad Canberra staat het *Australian Institute of*

Sports, daar kunnen talenten in allerlei verschillende sporten solliciteren voor een geheel door de staat bekostigde twee jaar durende opleiding.' En de Australische regering is niet kieskeurig wat betreft investeren in sporters. Kusters en zijn studiegenoten werden in het instituut rondgeleid door een professioneel snelwandelaar, toch niet bepaald een wereldsport. 'Sport mag in Australië geld kosten, zelfs in de kleinste steden in *the middle of nowhere* staan giga-sportcomplexen met geweldige faciliteiten.' Een schril contrast met Nederland, meent Kusters. 'Nederlandse politici hebben altijd de mond vol van hoe goed sport kan functioneren als middel voor integratie en socialisatie, maar

de verenigingen in ons land krijgen niet voldoende financiële middelen om te professionaliseren.' Natuurlijk hebben ook de Ozzies zo hun voorkeur op sportgebied. Cricket en rugby zijn favoriet. De HR-studenten bezochten de *Melbourne cricketground*, een cricketstadion waar maar liefst honderdduizend toeschouwers in passen. 'En voor de beste tribune, waar alleen leden op mogen, is een wachtlijst van 170.000 mensen!' De liefde voor het spelletje, waarvan de wedstrijden soms wel vijf dagen kunnen duren, is *huge*. Voor de HR-studenten was de ontdekkingsstocht door sportland Australië vooral enorm inspirerend. 'We zijn echt een levenservaring rijker.'

SoS

'Clusters mogen ROOD STAAN om vacatures in te vullen' 71 fte aan vacatures

Geld is niet het probleem. Of liever: geld mag niet het probleem zijn bij het invullen van de vacatures op de HR. Collegevoorzitter Jasper Tuytel stelt dat een cluster om deze reden in de min mag staan.

De HR telt 71 fte aan vacatures, vertelde collegebestuurder Jan Roelof tijdens de cmr-vergadering. Het gaat om ruim honderd vacatures waarvoor de HR deze maand (april) start met een wervingscampagne. De vormgeving van de advertenties verandert, alle vacatures (niet alleen de meest recente) blijven op Hint staan en de vacatures komen op de externe HR-website. Om mensen aan te nemen mogen clusterdirecteuren al langer uit de reserves putten. Dat gebeurt

echter niet altijd. Clustermedezeggenschapsraden (clmr's) kregen onlangs zelfs te horen dat er voor het invullen van vacatures te weinig geld is, zo bleek in de laatste cmr-vergadering. 'De directeuren zeggen dat er geen geld is vanwege de explosieve groei van de afgelopen jaren', aldus Fons van Maldegem van de cmr over de manier van financieren door het rijk. Het geld dat een cluster ontvangt, hangt grotendeels samen met het aantal afgestudeerden en minder met het aantal huidige studenten. Heb je nu veel meer studenten rondlopen dan een paar jaar

geleden, dan heb je momenteel per student minder te besteden. 'Geld is niet het probleem', zegt collegevoorzitter Jasper Tuytel echter stellig. 'De clusters hebben toestemming om vijf ton in de min staan en hebben ruimte om hun vacatures in te vullen; het probleem doet zich dus niet voor.' De cmr richtte zich met name op enkele economische clusters. Directeur Wijnand van den Brink van financieel management bevestigt het financieringsverhaal van Van Maldegem maar stelt dat het niet de reden is van het vacatureprobleem. Hij heeft immers toestemming om te mogen 'lenen' en maakt daar ook gebruik van. Van den Brink: 'Het zit 'm vooral in het moment van constatering; op welk moment weet je zeker dat het aantal

inschrijvingen fors toeneemt? Toen ik in mei 2005 constateerde dat er voor september daarop een groei van het aantal inschrijvingen van 35 procent werd verwacht, ondernam ik meteen actie. Als ik dan in juni start met een normale wervingsprocedure voor docenten, reageer ik volgens mij redelijk accuraat. Maar je hebt daarna te maken met een procedure van acht weken voor onder andere gesprekken en vervolgens heeft de kandidaat bij zijn huidige werkgever een opzegtermijn van drie maanden. De docent komt dan op zijn vroegst in november of december binnen. En sowieso heb je te maken met een krappe arbeidsmarkt.' Van den Brink denkt dat de clmr's het verhaal over te weinig geld niet helemaal goed hebben begrepen. Ook Bert Reul, directeur van het cluster commercieel management, klaagt niet over te weinig geld. 'Dat er voor werving onvoldoende middelen beschikbaar zijn, klopt niet.'

JvN

Regiegroep AO-HR Van gesprekscyclus tot facturering

Met de stevige groei van de organisatie wordt het steeds belangrijker werkprocessen, variërend van de gesprekscyclus tot het proces van facturering, goed te beschrijven. Zo kom je erachter waar de gaten in de kennis over het proces zitten.

'Vergelijk het met een kookboek. Je bakt makkelijker een taart als je het recept er nog een keer op naslaat. De kans dat je een ingrediënt vergeet, wordt dan kleiner. Hetzelfde geldt voor de processen binnen de HR. Door een goede beschrijving wordt het risico op het maken van fouten kleiner, is informatie beter met elkaar uit te wisselen en een taak makkelijker over te nemen in geval van personeelwisseling. Kortom: processen worden transparanter en beter beheersbaar. Om dit goed te doen is er een groep in het leven geroepen: de regiegroep AO-HR. Waarbij AO staat voor Administratieve Organisatie', aldus Cees van der Kraan, directeur van het bureau amc (auditing, monitoring en control), tevens voorzitter van de Regiegroep AO-HR. 'De regiegroep heeft een applicatie gekocht waarin je processen kunt beschrijven: Mavim. Mavim is vooralsnog een programma voor de diensten waarmee zij hogeschoolbrede processen gaan beschrijven. De clusters werken met een andere applicatie, Infoland, die

specifiek bedoeld is voor documentenbeheer ten behoeve van accreditaties, vult Tanja Nienhuis, (lid regiegroep, interne accountant HR) aan. 'Is het niet zo dat werkprocessen zouden worden als er strikter werd toegezien op naleving en medewerkers sneller werden aangesproken als zij hun deel van het proces niet naar behoren uitvoeren? En dat er consequenties worden verbonden aan het niet naar behoren uitvoeren van een taak? Van der Kraan: 'Natuurlijk raakt het beschrijven van processen aan de cultuur van de instelling. En een instellingscultuur verandert je niet van het ene op het andere moment. Ook de Regiegroep kan voorlopig niet veel meer dan het informeren en faciliteren van diensten om hun procesbeschrijvingen zo goed mogelijk in kaart te brengen en te beschrijven. Maar het is wel degelijk een stap in de goede richting, een stap verder in het proces van professionalisering van de instelling. 'De kans bestaat dat de nadruk van een dergelijke exercitie komt te liggen op verantwoording, terwijl kwaliteitsbevordering even belangrijk is. Als in mijn taakomschrijving staat dat ik een personeelsplan moet maken, dan kan ik een v-tje zetten als ik dat

heb gedaan, maar dat zegt nog niets over de kwaliteit van dat plan. De Regiegroep rekent het tot haar taak om ook die kwaliteit in de processen te monitoren.' Nienhuis: 'Op dit moment is er een Mavim-cursus gaande, waarin de deelnemers een praktische handleiding krijgen voor het gebruik ervan. De eerste cursus is overboekt, dus dat wil zeggen dat

de behoefte eraan groot is. De beschrijvingen zullen uiteindelijk worden geplaatst op een website die voor iedereen te raadplegen is. We verwachten de eerste beschrijvingen medio dit jaar.'

Voor meer info: Hint, mijn services, beleid en p&c, regiegroep, startdocument.

DvN

De faciliteiten voor deeltijdstudenten die zijn aangewezen op de avonduren laten te wensen over. Dit zei collegevoorzitter Jasper Tuytel onlangs na vragen van de centrale medezeggenschapsraad (cmr).

Faciliteiten deeltijdstudenten LATEN TE WENSEN OVER

De cmr heeft bij het college van bestuur een aantal problemen neergelegd waarmee deeltijdstudenten te maken hebben. Een heikel punt zijn de keuzevakken die vooral overdag worden aangeboden. 'Er wordt door sommige clusters wel gezorgd voor een aanbod aan keuzevakken, maar dit biedt zeker niet die ontwikkelingsruimte waar het keuzeprogramma voor is opgezet. Dit geldt ook voor het aanbod van minors', aldus de cmr. Voor het nabespreken van tentamens kunnen de studenten geen docenten aanschieten omdat die 's avonds meestal niet aanwezig zijn, klaagt de cmr. Ook de tentamintijdspunten vallen bij veel avondstudenten niet in de smaak. De cmr: 'Veel studenten komen in de knoop met kinderopvang en werk, dit is vooral een probleem omdat het tentamenrooster vaak pas zeer kort van tevoren bekend wordt.' Op het voorstel om de tijden te verplaatsen van 18.00 – 21.30 uur naar 18.30 – 22.00 uur reageerde Jasper Tuytel positief. 'Dat lijkt mij niet zo'n probleem', aldus de collegevoorzitter die daarnaast aangaf met de clusterdirecteuren in gesprek te zijn over het uitbreiden van het aanbod van keuzevakken.

'De avondstudenten hebben reden tot klagen', vindt Tuytel, die in een van de vorige Profielen aangaf dat de HR werkt aan een beter avondaanbod. 'Een en ander is nog in ontwikkeling', gaf de collegevoorzitter, wijzend op bijvoorbeeld de openingstijden van de bedrijfskantine, in de cmr-vergadering aan. 'Zulke dingen zijn niet binnen een maand geregeld.'

JvN

'STUDENTES kunnen voorlopig beter GEEN KINDEREN KRIJGEN'

Annemiek de Jong, vierdejaars mwd (maatschappelijk werk & dienstverlening) aan de HR en oprichter van het Steunpunt Studerende moeders, raadt het iedereen af om al tijdens de opleiding kinderen te krijgen.

'De problemen waar je tegenaan loopt zijn gigantisch.'

De Jong reageert op het signalement *Uitstel van ouderschap: medisch of maatschappelijk probleem* dat de Raad voor de Volksgezondheid en Zorg (RvZ) vorige maand uitbracht. De RvZ wil een publieke en politieke

discussie starten over de consequenties van laat ouderschap en poneerde daartoe zeven stellingen, waaronder: Kinderen krijgen moet ook mogelijk zijn tijdens de studie of opleiding.

Het Nederlandse onderwijs zou het daarom mogelijk moeten maken dat studenten al tijdens hun opleiding kinderen kunnen krijgen. Ze zouden onder meer voor kinderopvang moeten zorgen en voor aangepaste studentenhuisvesting. 'Maar daarmee ben je er nog lang niet', zegt De Jong. De vierdejaars student van de Hogeschool Rotterdam weet waarover ze praat, want ze heeft zelf twee jonge kinderen. Op basis van

Wat doen de studentenverenigingen?

RSC

11 april	Walhallaweek open feest 1	22.00 uur – 06.00 uur
12 april	Walhallaweek open feest 2	22.00 uur – 06.00 uur
13 april	Walhallaweek open feest 3	22.00 uur – 06.00 uur
15 april	Skadi wint de Varsity	19.00 uur – onbepaald
28 april	Hockeytoernooi + open feest	Hele dag
30 april	Koninginnedance (Kop van Zuid)	12.00 uur – 17.00 uur
2 mei	Cabaretfestival	20.00 uur
5 mei	5 mei festival	Hele dag

Laurentius

6 april	AHC Scholieren feest	22.00 uur – 06.00 uur
24 april	Goudkoorts open feest 1	22.00 uur – 06.00 uur
26 april	Goudkoorts open feest 2	22.00 uur – 06.00 uur
27 april	Goudkoorts open feest 3	22.00 uur – 06.00 uur

RVS

11 april	Open feest	22.00 uur – 06.00 uur
12 april	Open feest	22.00 uur – 06.00 uur

RSG

6 april	Rotterdamsch Studenten filmfestival	22.00 uur – 06.00 uur
6 mei	Cultureel festival	Hele dag
7 mei	Cultureel festival	Hele dag
8 mei	Cultureel festival	Hele dag
9 mei	Cultureel festival	Hele dag
10 mei	Cultureel festival	Hele dag

haar eigen ervaring en de informatie die ze binnenkrijgt via het Steunpunt Studerende moeders (www.studerendemoeders.nl), heeft ze een uitvoerige knelpuntenlijst gemaakt.

ziek kind

Het meest zorgelijk is de financiële positie van alleenstaande studentmoeders die een voltijdopleiding volgen. 'Ruim drieduizend studenten krijgen wel wat meer studiefinanciering van de IB-Groep, maar een netto inkomen van 900 euro per maand is nog altijd onder bijstandsniveau. Voor bijbaantjes hebben ze geen tijd en als hun ijskast kapot gaat,

hebben ze geen recht op bijzondere bijstand. De sociale dienst stuurt ze door naar de gemeentelijke kredietbank, want een normale lening kun je niet afsluiten.' De Jong denkt dat het hoger onderwijs niet zit te wachten op meer studenten met kinderen. 'Je hebt nu eenmaal een verhoogd risico. De kans dat je studievertraging oploopt of zelfs afhaakt is vele malen groter. Opleidingen hebben er bovendien vaak weinig begrip voor als je colleges mist of je werkstuk niet op tijd inlevert omdat je kind ziek is.'

Annemiek de Jong en haar kinderen

Het steunpunt krijgt daar veel klachten over. 'Je hebt toch zelf voor dat kind gekozen? Dan moet je ook niet zeiken!', kreeg een moeder onlangs te horen. De Jong: 'Zolang veel studenten om al dit soort redenen liever voor abortus kiezen dan voor het moederschap, lijkt me de stelling van de RvZ weinig realistisch en

zeker voortijdig.' Ze hoopt het RvZ-signalement wel te kunnen gebruiken om te onderstrepen dat de situatie van – vaak ongewenst – zwangere studentmoeders dringend moet worden verbeterd.

HOP/HC

KOKEN MET DE PV

foto: Leviser, Willemse

Samen koken voor de fijnproever, naar het theater voor de cultuurliefhebber of zeilen voor de buitenmens. De activiteiten van de personeelsvereniging van de Hogeschool Rotterdam zijn zeer divers. De vereniging bestaat alweer een jaar of twaalf en telt ongeveer vierhonderd leden, die uit zo'n beetje alle clusters en diensten afkomstig zijn. De vereniging groeit gestaag en regelmatig melden nieuwe personeelsleden zich aan. Lid worden kan voor 1,36 euro per maand. Het lidmaatschap zorgt voor tientallen euro's voordeel bij deelname aan de activiteiten. Theaterbezoek kent een harde kern van deelnemers, terwijl bij zeilen steeds weer nieuwe gezichten te zien zijn.

Meer informatie over de personeelsvereniging vind je op www.pvho.nl.

MG

Arbeid adelt

foto: Ronald van den Heerik

MENSEN BINDEN

Ans Huurman, nieuwe directeur instroommanagement

Van oorsprong is ze docente Frans. 'In de auto luister ik altijd naar Franse zenders en ik ga natuurlijk regelmatig naar Frankrijk. Zo houd ik m'n taalvaardigheid bij.' Na vijf jaar als docente in het voortgezet onderwijs te hebben gewerkt kwam ze terecht bij de Hogeschool Rotterdam en haar voorgangers.

En dan nu naar de dienst instroommanagement, de dienst die binnenkort 'communicatie en externe betrekkingen' gaat heten. Iets heel anders.

'Ja, en dat is ook het leuke ervan. In de nieuwe dienst zal er sprake zijn van het samengaan met een groot deel van het CEB (Centraal bureau Externe Betrekkingen). Naast studievoorzichting, de accountmanagers, marketing en communicatie en BlnT vindt dan ook een groot deel van de huidige activiteiten van het CEB een plaats in de dienst. De studentenadministratie niet meer, die gaat naar de dienst financiën. Een grote dienst, zo'n 60 fte, en divers qua activiteiten. Met name daar waar het gaat om contact met het werkveld en bijzondere instroomprojecten, zal mijn ervaring bij de lerarenopleiding goed van pas komen. Het maakt natuurlijk verschil uit of je dit

voor een cluster of voor de hele hogeschool doet, maar het mechanisme is hetzelfde. Het is ook een dienst op het snijvlak van de binnen- en buitenwereld. Zowel toekomstige studenten, in allerlei soorten en maten, als het werkveld binnen de Rotterdamse regio, en de interne klanten horen tot onze doelgroepen. Een mooi voorbeeld van *outside in, inside out.*

Welke kant wilt u met de dienst op?

'Er moet veel gebeuren aan teambuilding, samenwerken, een gezamenlijke visie ontwikkelen en aan het investeren in de relatie met klanten. De dienst instroommanagement scoorde immers niet zo goed in het klanttevredenheidsonderzoek. Aan de andere kant: De studentenaantallen stijgen, dus er gebeuren ook goede dingen. Het beeld is divers. Mensen binden en samenwerken, daarop zullen mijn inspanningen zijn gericht. Ook de doelgroepenbenadering kan diverser dan tot nu toe is gebeurd. De studentenpopulatie kan gevarieerder wat betreft etniciteit, leeftijd en sociale en opleidingsachtergrond. Dit is de opdracht voor de komende jaren.'

DvN

Deze personeelsrubriek komt uit bij voldoende nieuwsaanbod. Dit keer een interview met de nieuwe directeur instroommanagement.

'Ik tracht
schoonheid
te creëren door
de nadruk te
leggen op
het lugubere'

foto: Cédric Pradel

Cédric Pradel, derdejaars autonoom van de Willem de Kooning Academie, loopt sinds september stage bij modefotografe Wendelien Daan. Bij autonoom is het niet gebruikelijk dat studenten stagelopen, maar Cédric wilde dit zelf juist heel graag. 'Een vriend van me liep stage bij modeontwerper Fransisco van

Bentum, voor wie Wendelien Daan ook heeft gefotografeerd, en via hem kon ik aan haar adres komen. Ik was al enorm fan van haar en heb haar een brief en mijn portfolio gestuurd. Twee dagen nadat ik op gesprek ging, werd ik uitgenodigd om een

shoot bij te wonen.' Tijdens zijn stage fungeert Cédric als de assistent van Daan. Hij houdt zich voornamelijk bezig met de belichting, waarvan hij naar eigen zeggen ontzettend veel heeft geleerd. 'Meestal heeft Wendelien meerdere assistenten, maar voor haar eigen werk ben ik tot nu toe steeds als enige mee geweest. Hierdoor leer ik alles uit de eerste

hand en heb ik van begin tot eind haar werk zien ontstaan. Dit is tot nu toe het meest interessante deel van mijn stage geweest.'

SD

www.fotologue.jp/#cedricpradel

Studieloopbaancoaching

Als je NIET COACHT, KEN JE NIET SCOREN...

Auteur: Jos van Nierop Illustrator: Kwannie Tang

Mag de spits zich louter richten op het maken van doelpunten, of moet je 'm ook leren mee te verdedigen? En wat doe je met de talentvolle middenvelder die persoonlijke problemen heeft en zijn afspraken niet nakomt?

De afwegingen van de voetbalcoach zijn in zekere zin te vergelijken met die van de studieloopbaancoach (slc). *Profielen* deed een rondje langs de velden en bevroeg betrokkenen.

'De slc speelt geen grote rol bij het afronden van je opleiding', denkt Jennifer van Wingerden nadat ze er met collega-leden van de centrale medezeggenschapsraad (cmr) over heeft gesproken. 'Dat is ook niet zijn functie; studenten moeten er zelf iets van zien te maken', zegt de studente ibms (*international business and management studies*) die in het begin van het studiejaar wekelijks een klassikaal slc-gesprek had. 'Onze coach had het over het volgen van je lessen en je best doen. Op aanvraag kun je ook een individueel gesprek krijgen', schetst Jennifer.

Het blijkt geen algemeen geldend verhaal. Studieloopbaancoaching, sinds twee jaar officieel ingevoerd en onderdeel van het ROM, verschilt per opleiding en wijkt in veel gevallen dus af van hoe het in het HR-beleid staat omschreven. Daar valt te lezen dat elke student jaarlijks drie of vier uitgebreide gesprekken heeft met zijn coach, hij in overleg met de slc een POP (persoonlijk ontwikkelingsplan) opstelt, dat de slc de competentieontwikkeling van de student bijhoudt en aan het eind van de studie de student zowel uitvoerig feedback geeft als een ontwikkelingsadvies voor de toekomst. Op de Willem de Kooning Academie heeft de slc in het kader van de kwaliteit van het onderwijs zijn nut al bewezen, maakte directeur Richard Ouwerkerk afgelopen najaar in *Profielen* kenbaar. Maar dat lijkt niet voor alle clusters op te gaan.

belangenverstrengeling

'Nee', zegt Dennis Berger (derdejaars personeel & arbeid) op de vraag of slc werkt zoals het in de beleidsstukken staat beschreven. 'Ik ben in het tweede jaar ingestroomd; dan verwacht je dat er veel slc is. Het tegendeel bleek waar: van het begin van het vorig studiejaar tot nu heb ik welgeteld één gesprek gehad', vertelt Dennis die wel de verplichte POP opstelde maar net als zijn medestudenten, vanwege tijdgebrek, onzinnig invulde. Er werd toch niks mee gedaan. Zijn competenties vulde Dennis eerlijk in maar de slc legde volgens hem te weinig de verbanden tussen de verschillende te ontwikkelen competenties. 'Bij onze studie heb je bijvoorbeeld de competenties probleemoplossend vermogen en oordeelsvorming. Maar: als dat probleemoplossend vermogen niet goed is, schort er ook het een en ander aan de oordeelsvorming.' Waar Dennis stelt dat hij slc vooral miste toen hij het moeilijk had op zijn stage, ervoer slc Kees Doornhein juist dat Dennis 'een zeer goede probleemloze stage doorliep met als resultaat een 9'. Doornhein: 'Hij is een ideale student zonder studieachterstanden. Voor mijn gevoel gaf ik hem alle ruimte om alles te bespreken. Het is voor mij daarom een vraag waarom hij de moeilijke periode op zijn stage niet bij onze gesprekken heeft ingebracht', aldus Doornhein. 'Het coachen is noodzakelijk en volgens mij geeft de opleiding, met name tijdens stages, voldoende begeleiding. Maar ik merk vaak dat studenten het onzinnig vinden en weinig behoefte hebben om van alles met een docent te bespreken. Daarbij denk ik dat slc veel beter tot zijn recht komt als het door vrijgestelde coaches wordt

uitgevoerd. Nu heeft het er de schijn van dat je belangen als student weleens geschaad kunnen worden als je openhartig bent naar je slc die jou later in een ander vak moet beoordelen.' Dennis is het daarmee eens. 'Daarbij hebben docenten denk ik wel de wil om zich voor slc in te zetten, maar niet de tijd. Docenten moeten wel onderkennen dat er in studieloopbaancoaching te weinig aandacht is voor de minorkeuze en de verdere loopbaan van de student. Daarin heb ik geen enkele ondersteuning gehad.'

persoonlijke marketing

Dit moet nadrukkelijk wel gebeuren, stelt Martin Reekers, clusterondersteuner op de HES. 'Er wordt nogal eens vanuit het mentoraatconcept gewerkt: alleen slc als het niet goed gaat. Terwijl je je, als het heel goed gaat, moet afvragen waarin de student zou kunnen excelleren', stelt Reekers. De student moet hulp krijgen bij het kijken naar zijn eigen kwaliteiten, lees: feedback. Reekers: 'Aan de hand van een projectje dat de student heeft gedaan, kun je als slc bijvoorbeeld vragen hoe onderzoekend iemand was en hoe dialooggericht, en vervolgens: wat kun je er nog meer aan doen? Ik weet dat niet alle docenten bij de economische opleidingen het nut zien van de slc; juist dan kun je zeggen dat het om 'persoonlijke marketing' gaat. Hoe meer je weet over je product, hoe beter je het kunt verkopen. Je moet ervoor zorgen dat de hele opleiding studieloopbaanbegeleidend van karakter is en al op het voortgezet onderwijs zou je jongeren moeten motiveren om uit te gaan van hun sterke vaardigheden.' Juist omdat loopbanen niet te plannen zijn en je vaak een beroep gaat uitoefenen waarvoor je niet hebt gestudeerd, moet je je tijdens je studie op je kwaliteiten richten, meent de senior beleidsmedewerker. 'Als je goed bent in het aansturen van mensen kun je kapitein op een schip worden, maar ook manager op een hogeschool.'

probleemgevallen

Mira Beukering, docent en slc op de lerarenopleiding, is het met Reekers eens. 'Bij mijn dramalessen ben ik bezig met 'groeien vanuit je kracht' maar als slc is mij dat niet opgedragen.' Vanwege tijdgebrek richt Beukering zich vooral en in eerste instantie op de probleemgevallen. 'Ik voer geen vier gesprekken met iemand om steeds te zeggen dat het hartstikke goed gaat. Met het benutten van iemands goede kwaliteiten ben ik wel bezig, maar meer intuïtief dan systematisch. Daarin zijn we ook niet gecoacht.' Danny van Doesburg, een van haar studenten werd op zo'n manier door Beukering gevraagd klassenverteenwoordiger te worden. 'Ze denkt dus na over mijn kwaliteiten', reageert Danny, die zeer te spreken is over de slc. 'Mijn portfolio is met hulp van, en op aanraden van de slc, ingevuld. Ik heb ook profijt van de slc: Als ik iets niet begrijp,

kan ik haar altijd om raad vragen.' Tijdens de klassikale slc-bijeenkomsten richt de docente zich nadrukkelijk op de portfolio-ontwikkeling, stelt ze. 'We werken met de competenties en de studenten moeten de positieve en negatieve aspecten van een beroep benoemen. Daarbij let ik erop dat ze geen brave antwoorden geven, ik wil hen leren echt naar zichzelf te kijken.'

pappen en nathouden

Beukering moest het tot nu toe doen zonder slc-cursus, voor andere docenten waren er inmiddels wel cursussen. Zoals de voorbereidingscursus voor de certificering tot slc waarvan *Profielen* een bijeenkomst bijwoonde. Docenten vertelden er over gesprekken die zij als slc voerden. Een van de slc'ers verhaalde over een student die irritatie opriep bij medestudenten. Tijdens een slc-gesprek heeft de slc dat al vragend aan de orde gesteld. De slc: 'Ik beschouw het als een persoonlijke overwinning dat ik hem er zelf achter heb laten komen wat er fout ging.' Een andere docent vertelde tijdens de cursus

over een studente die vanwege privéproblemen studieachterstand opliep. Hoewel ze zich niet aan afspraken hield, liet de slc haar niet in de steek. 'Het is moeilijk maar ik vind dat sommige mensen een kans moeten krijgen,' stelt de slc die zegt wel grenzen te trekken. Rob Happé (docent Rotterdam Business School en een van de cursisten) trekt die grens eerder. 'Met persoonlijke problemen moeten ze naar een decaan', vindt hij. 'In al die kreukelaars heb ik niet zo'n zin. Slc moet geen pappen en nathouden zijn; je moet niet iedereen binnenboord willen houden', vult hij aan. 'Ik ben pragmatisch ingesteld en vind dat ik voor mijn studenten vooral een goede motivator ben.'

huiswerk

Derdejaars student gezondheidszorgtechnologie Ramazan Akca merkt dat veel studenten slc-opdrachten puur zien als huiswerk. 'De student zou het gevoel moeten krijgen dat hij wordt gecoacht. Dat moet eerder in de studie duidelijk worden gemaakt', zegt Ramazan die de relatie tussen slc-opdrachten en competentieontwikkeling pas dit studiejaar goed begreep. 'Maar de link welke opdracht met welke competentie verband houdt, is mij nog niet helemaal duidelijk', aldus de student die verder niet ervaart dat de slc aanstuurt op zijn sterke competenties en de daaraan gekoppelde studieroute. Zijn coach Hans Kurpershoek geeft aan dat daar vooral dit studiejaar de nadruk op ligt. Wat betreft Ramazans klacht over het ontbrekende verband tussen opdrachten en competenties, zegt Kurpershoek: 'Zijn vraag daarover heeft mij nooit bereikt.'

(JAKHALS) SJOERD VAN

Tot 2002: Cultureel maatschappelijke vorming (cmv) Nu: tv-talent en Rotown-medewerker

CURRICULUM VITAE

1996 – 1997 milieukunde in Delft
1997 – 2002 cmv aan de HR
2006 tv-debuut met VPRO's universiteitsquiz, VARA-jakhals

Het bewijs: Sjoerd strak in pak als student op de HR

Hij studeerde ooit cmv aan de HR, maakt nu furore als jakhals bij de VARA en heeft een doombaan bij Rotown. Zijn studie en carrière liggen wat Sjoerd van Oortmerssen (29) betreft niet echt in elkaars verlengde: 'Ik kan me geen moment herinneren dat ik dacht: Ja, dit heb ik nou van cmv meegekregen! Daar heb ik toch es een partijtje mazzel mee dat ik dat ooit heb geleerd!'

Hij vindt het eigenlijk heel lullig om toe te geven, maar Sjoerd kan er niet onderuit. 'Ik heb eigenlijk niet echt veel geleerd van die studie. Ik had in de klas vaak de gedachte: Waar ben ik in godsnaam mee bezig? Als ik eerlijk ben, zat ik daar gewoon m'n tijd

uit.' Om een en ander te verzachten merkt hij op dat de opleiding toentertijd nog niet zo lang bestond. 'Er werd om de haverklap aan gesleuteld. Ze hebben de opleiding denk ik – hoop ik – inmiddels wel verbeterd. Wellicht dat er wat meer concrete dingen inzitten. Ik vond de stof heel droog, dikke boeken met rare cases. Ik had het graag wat praktischer gezien.' Sjoerd wandelt nu al zo'n twaalf jaar in Rotown rond. Hij begon als barman en tegenwoordig runt hij de boel zo'n beetje. 'Samen met Joey de programmeur organiseer ik de hele handel. Hij zorgt ervoor dat er bandjes komen en ik zorg voor de publiciteit, dat er mensen komen kijken.' Sjoerd is erg tevreden over Rotown. 'Het is een totaalconcept. We zijn een restaurant, een café, we hebben bandjes, dj's, draaien films, we hebben

kunst. Rotown is met niks anders in Rotterdam te vergelijken. Je kan hier van elf uur 's ochtends tot drie uur 's nachts vertoeven.' Hij kan zijn stempel drukken op Rotown en dat vindt hij wel voldoende. 'Ik heb absoluut niet de ambitie om ooit mijn eigen zaak te beginnen. Dan moet je hard werken, joh. Ik hou er wel van om met heel veel tegelijk bezig te zijn. Ik werk hier dertig uur en daarnaast doe ik allerlei andere dingen.' Zoals bijvoorbeeld jakhalsen. Sjoerd maakt, afgewisseld door andere brutale journalisten, leuke, spraakmakende dan wel melige filmpjes voor het VARA-programma *De wereld draait door*. Hoe is hij daar terecht gekomen? 'Ik heb vorig seizoen als *sidekick* van Amerika-specialist Maarten van Rossem voor de VPRO een achtddelige Universiteitsquiz gepresenteerd.

foto: Ronald van den Heerik

OORTMERSSEN

Gemist op de HR: Ik had het graag wat praktischer en concreter gezien

Van Rossem deed de kennisinhoudelijke rondes en ik was er voor de ren-je-rot-opdrachten. Naar aanleiding van dat programma had ik een keer een interview met de VPRO-gids en toen zei ik tegen die journaliste dat ik wel graag een jakhals zou willen worden. De kop van het interview luidde: 'Sidekick met jakhalsambities'. De eindredacteur van *De wereld draait door* las dat en belde me vervolgens op. Nu heb ik tot eind april 2007 een contract. Het is maar de vraag of ze me er het volgende seizoen bij houden. Ik hoop het wel.'

Voor de jakhalsen heeft Sjoerd al mannequin gespeeld bij ontwerper Hans Ubbink en ook ging hij zeehondjes redden en niet te vergeten naakt fitnesssen. 'Ik vind alles best, alleen wil ik over het algemeen liever niet weg uit Rotterdam, ik vind het hier veel te gezellig.' Want hoewel een televisiecarrière ambiëren in Nederland meestal gepaard gaat met een standplaats in hip Amsterdam, blijft Sjoerd liever hier. 'Er moeten wel heel rare dingen gebeuren wil ik in Amsterdam gaan wonen. Je komt misschien verder als je af en toe even een bruin armpje bij iemand haalt, maar dat is niet echt iets voor mij. Ik vergelijk Amsterdammers altijd met Amerikanen. In je gezicht is alles geweldig maar als je je omdraait staan ze ineens een enorm kromzwaard in je rug te boren.' Het is volgens Sjoerd tijd voor

wat meer Rotterdammers op televisie. 'Andere mentaliteit, andere humor, lijkt me een goeie ontwikkeling.' Sjoerd blijft in ieder geval wel bezig. Hij maakt tegenwoordig ook radio, voor Claudia de Breij van 3fm. 'Het rare is dat ik eigenlijk nooit de ambitie heb gehad om iets te doen op radio of tv, ik ben er gewoon steeds voor gevraagd. Ik weet ook echt niet waarom ik overal doorheen rol. Ik heb vaak gedacht: "Hoe is het toch in godsnaam mogelijk dat al die mensen erin stinken?" Want ik kan eigenlijk helemaal geen ene reet! Het zou kunnen dat ze me zien als maf Rotterdams typetje, altijd in pak, een beetje de kleinzoon van Jules Deelder. Veel mensen denken dat ik die *look* heb aangemeten voor de jakhalsen, maar dat is totaal niet aan de orde. Ik ben geen typetje, ik loop er altijd al zo bij. Zo ben ik gewoon.'

SaS

Kijk op www.profielen.hro.nl voor de uitgebreide versie van het interview met jakhals Sjoerd

Geleerd op de HR: Eigenlijk niet echt veel. Ik dacht vaak: Waar ben ik in godsnaam mee bezig.

foto: Leven Willemse

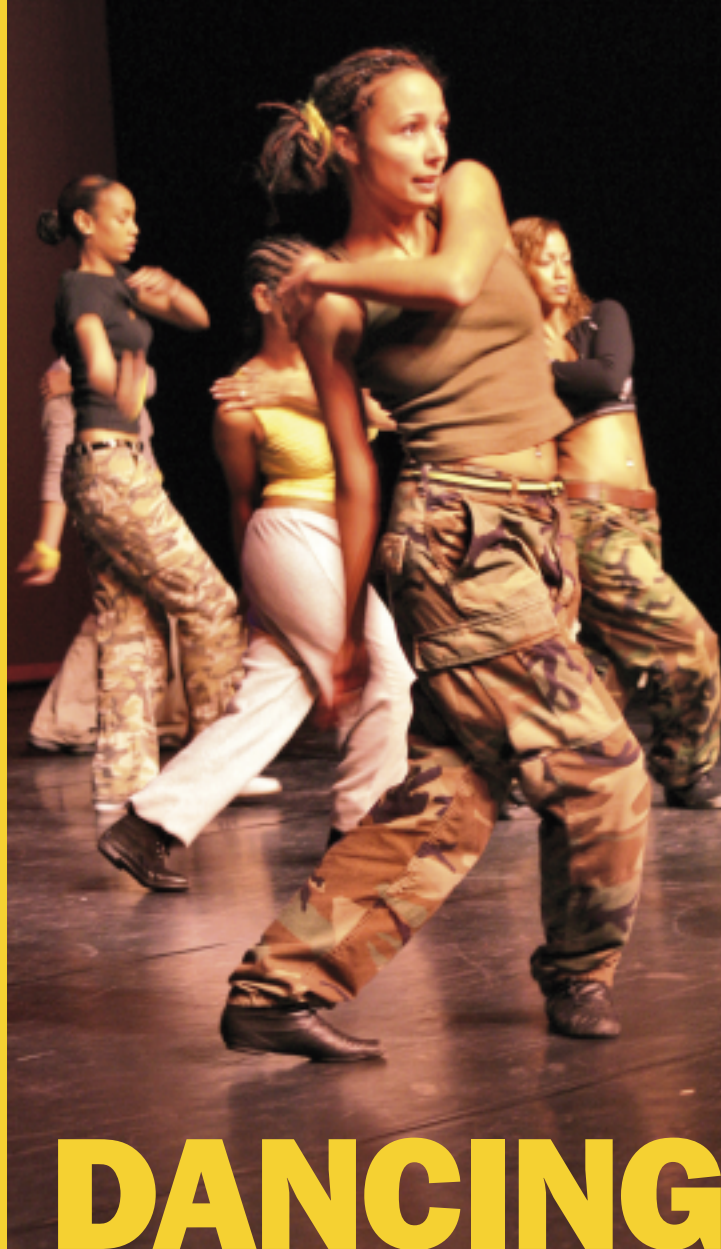
De peuk van Femke Halsema

Sanne Dijkgraaf (21)

Leuke vrouw, die Femke Halsema. Ik was al geen GroenLinks-stemmer, maar haar bezoek aan de HR heeft me ervan overtuigd dat ik dat ook nooit zal worden. Tijdens haar tour door Nederland ging ze langs universiteiten en hogescholen om zichzelf en haar partij te promoten. Ik ging kijken hoe ze dat deed. Stortregen, een klein podium, rode en groene paraplu's en een tiental studenten. Niet heel spetterend. Na haar speech over groen Nederland en het belang van de natuur en je gezondheid (biologisch eten, beter voor de dieren, beter voor jezelf, je kent het wel) spettert er nog steeds niets. En toch moet er een artikel uit kunnen voortkomen. Femke op school, da's toch leuk. Eens even met de vrouw zelf praten. Haar persvoorlichter stelt me voor als redactielid van *Profielen*. 'Oh, dus jij schrijft voor het schoolkrantje', verwelkomt Femke me. Ik negeer haar denigrerende opmerking netjes en vraag waarom ze juist langs de scholen gaat. 'Studenten zijn belangrijk. Maar eigenlijk wil ik graag stiekem even een peuk roken, oké?' En weg is ze. Stiekem? Een peuk? Die ze vervolgens op het grasveldje voor school dumpt. Gek, dat je zo'n tour op touw zet zodat mensen vragen kunnen stellen maar vervolgens geen zin hebt om een simpele vraag te beantwoorden. Volgens de persvoorlichter waren er bij de andere scholen zo'n 250 studenten komen kijken. Toevallig hebben dus alleen HR-studenten geen interesse in Femke en eigenlijk heeft zij ook geen tijd voor hen. Femke, ik ben teleurgesteld. Doe ik als niet-GroenLinkser mijn best om je in de publiciteit te brengen en dan wimpel je me af voor een sigaret. Daarom heb ik besloten er geen artikel aan te wijden maar je hoofdonderwerp te maken van mijn column. Bij deze.

Sanne Dijkgraaf (21) studeert journalistiek en loopt stage bij *Profielen*

Streetdance in Rotterdam

DANCING ON THE STREETS!

De laatste paar jaar is streetdance, meestal op hiphopmuziek, enorm in opkomst. In elke sportschool in Rotterdam kun je er wel les in krijgen. Maar waar moet je nou zijn voor de echte, urban streetdance? *Profielen* zocht het voor je uit.

'Gil wanneer je voelt dat je moet gillen!' Reshmay Jankie, oprichtster van het Rotterdam Dance Center, traint haar wedstrijdteam, de Roffadam Soldiers. Deze tieners, allemaal rond de zeventien jaar, zijn fanatieke dansers.

De Surinaamse Reshmay biedt sinds juni vorig jaar een plek voor jonge talenten die niet gewoon een keertje in de week willen dansen, maar lekker fanatiek zijn. Na vier jaar les te hebben gegeven bij Noes Fiolet Studio's en het Hip Hop Huis wilde Reshmay voor zichzelf beginnen. 'Er is behoefte aan dit soort lessen. Voor vijftien euro in de maand kun je bij mij al komen dansen. Dat is nog geen vier euro per les. Sommige mensen hebben geen geld om bij een chique dansschool les te nemen en dat is zonde van al dat talent.' Zelf heeft Reshmay haar kunsten ook op straat moeten leren. 'Ik heb geen Dans Academie-achtergrond. Ik heb alles op straat geleerd. Of ik danste op mijn kamertje, kijkend naar video's. Ik heb echt geen idee hoe ik een dans zou moeten opschrijven, de meeste choreografieën bedenken ik ter plekke op gevoel.' De lessen geeft Reshmay in Odeon, een wijkcentrum aan de Gouvernestraat. 'Ik ben nog geen stichting, ik krijg geen subsidie of zo, ik doe het gewoon omdat mijn hart hier ligt.' Dure dansschoenen heb je dan ook niet nodig, gewoon lekker zittende gympies en een *baggy* broek. 'Veel jongeren zijn verlegen en durven niet zo goed, ik zet die

mensen dus vooraan om ze meer lef te geven. Ik laat ze dansen!' Naast oprichtster van het Rotterdam Dance Center is Reshmay ambassadrice van Zilveren Kruis Achmea. Met de campagne Fit Cool probeert ze overgewicht onder jongeren terug te dringen. Ook is Reshmay de helft van rapgroep BS-one.

Hip Hop Huis

Streetdancen kun je ook bij het Hip Hop Huis (HHH), een onderdeel van de SKVR (Stichting Kunstzinnige Vorming Rotterdam). Dit huis bestaat sinds 2002 en is een plek waar je voor echte streetdance terecht kunt. Niet alleen dansers ontwikkelen hun talent in het Hip Hop Huis, het is ook een broedplek voor andere disciplines zoals graffiti en mc'en. Het HHH wil, zonder al te hoge contributiegelden, hiphop en streetdance op een toegankelijke manier naar mensen toe brengen.

kunst buiten de deur

De SKVR zelf biedt ook streetdancelessen. Er is een enorm verschil in sfeer tussen de SKVR enerzijds en het HHH en het Rotterdam Dance Center anderzijds. Volgens Bernadet van Winden, dansconsulente en docente van de SKVR, ligt dit aan het type leerlingen. 'De SKVR trekt een ander soort leerlingen aan. Bij het HHH en bij Reshmay worden de leerlingen meer van de straat geplukt. Dat heeft ook te maken met de docenten en de uitstraling van de dansschool. Wij hebben vier streetdance-docenten die allen gediplomeerd zijn en de lessen worden gegeven in vijf grote studio's met spiegels.' De SKVR wil kunst bevorderen, ook buiten de deur. Van Winden van de SKVR noemde dan ook zelf het HHH en Rotterdam Dance Center als de twee andere plekken in Rotterdam waar je moet zijn om van de echte streetdance te kunnen proeven. Volgens Reshmay zit het verschil ook in de docenten. 'Bij de SKVR zijn de docenten gediplomeerd. Bij mij is dat niet het geval. Hierdoor stappen bepaalde mensen makkelijker bij ons naar binnen.'

Op 3 juli organiseert de SKVR een urban evenement in het Wereld Muziek en Dans Centrum in de Schiecentrale, Lloydstraat 5. Op vertoon van hun studentepas mogen studenten van de HR gratis naar binnen.

SD

'Ik laat de mensen dansen!'

WAT IS DAT?

Krumping – Energieke en acrobatische hiphopdansvorm. Er wordt ook gebruik gemaakt van wilde Afrikaanse tribal-dance. Agressieve dans. Bedoeld als uitlaatklep voor jongeren. Bekend van de documentaire *Rize* van David LaChapelle.

Locking – Vorm van funkdance en streetdance. Snelle en zuivere hand- en armbewegingen met meer relaxte heupen en benen. Grote en overdreven bewegingen. Synchron met de muziek. De bewegingen worden 'bevoren'. Locking = freezing.

Lyrical hiphop – Vorm van hiphopdans waarbij op de tekst van de muziek wordt gedanst in plaats van op de beats.

Flowing – Het maken van vloeiende bewegingen tijdens het dansen. Met een bepaalde 'flow' dansen.

New Style – Vorm van streetdance. Een zeer gedetailleerde stijl van flowing, locking, krumping en isolation.

MC – master of ceremonies. Een mc is een rapper.

STUDENTENUITPAS.NL

FF UITPAS
JE BOEKEN

VALLENDE STER

Hij was maar een clown...

Ken je dit nummer van Ben Cramer nog? Een tragisch verhaal over de dood van een clown. Niemand kende de pijn van zijn stille verdriet... Dit nummer illustreert een beetje het verhaal van Vallende Ster, de nieuwe voorstelling van O.T. Theater. De komiek in dit stuk is Wim Witteman, een variëteërtiest die in zijn laatste uren zijn leven aan zich voorbij ziet trekken. Als publiek raak je gevangen in de levendige en humoristische, maar ook absurde gedachtewereld van deze hoofdpersoon. Heden en verleden lopen door elkaar, ondersteund door live videobeelden. Wil jij ook een kijkje nemen in het hoofd van een komiek, een tragische clown? **En heb jij een Studententepas? Dan betaal je voor je kaartje voor Vallende Ster geen 16 euro maar 12 euro.**

De Studententepas geeft daarnaast 3x2 vrijkaarten weg voor de voorstelling van donderdag 19 april, 20.00 uur. Stuur een mail naar info@studentenuitpas.nl o.v.v. Vallende Ster en geef een goede reden waarom jij die vrijkaarten moet krijgen. Vermeld ook even je telefoonnummer.

Vallende Ster

O.T. Theater
Wo 11 – zo 22 april
20.00 uur, zo 15.00 uur
www.ot-rotterdam.nl

Met de gratis Studententepas van het Rotterdams Uitburo krijg je het hele jaar door korting – tot 75 procent – op uitgaan bij 28 Rotterdamse theaters, podia, clubs en musea. Nog geen Studententepas? Op www.studentenuitpas.nl vind je meer info én kun je de Uitpas direct gratis en vrijblijvend aanvragen.

Slecht geformuleerde klachten op ontevredenstudenten.nl *****

Het schijnt dat er nogal wat ontevreden studenten zijn. En omdat ze zoveel te klagen hebben, hebben ze zich nu verenigd in de website ontevredenstudenten.nl. Hier klagen ze niet over de kosten van een biertje of de huur van hun kamer, maar voornamelijk over de kwaliteit van hun onderwijs. Dat schijnt in Nederland namelijk van een erbarmelijk niveau te zijn. Tenminste, als je de site moet geloven. Maar een bezoekje aan dit bolwerk wijst al vrij snel uit dat het voornamelijk gejammer betreft. Sorry, misschien ben ik wel het stereotype lamlendige student, maar klachten als 'ik heb na drie weken nog steeds geen cijfer' of 'docenten bedrijven vriendjespolitiek' ontvangen in mijn omgeving doorgaans niet meer dan hoongelach. Dit is zo ongeveer het ergste wat je als Nederlandse student kan overkomen, maar geen reden om nationale media-aandacht te vragen voor je anonieme klaagzang. Natuurlijk moet je aan de bel trekken als je geen waar voor je collegegeld krijgt, maar of een dergelijke site hier nou de oplossing voor is, durf ik te betwijfelen. De site is onoverzichtelijk, beschikt niet over een fatsoenlijke zoekfunctie (waardoor het niet mogelijk is om bijvoorbeeld alle klachten over de HR bij elkaar te zien) en bestaat voornamelijk uit anonieme, slecht geformuleerde klachten. Het geeft wel een signaal af, maar niet iets waarvan je dus een grootse verandering hoeft te verwachten. Wil je echt iets veranderen aan de kwaliteit van je opleiding, verenig je dan als studenten van vlees en bloed en spreek je docent, directeur of minister rechtstreeks aan op de tekortkomingen. Ik weet dat onze generatie niet meer zo van de barricades is en des te meer van de digitale snelweg, maar sommige dingen kan je nou eenmaal niet aan internet overlaten.

www.ontevredenstudenten.nl

RJ

De gruwelijke wereld van de camorra *****

Vergeleken bij de oorlog die al jaren gaande is tussen camorra-clans in de Italiaanse stad Napels, lijken de praktijken van de familie Corleone in de ultieme maffiatrilogie *The Godfather* kinderspel. Op dit moment is de camorra – de benaming voor de Napolitaanse maffia, niet te verwarren met zijn Siciliaanse pendant – weer akelig actueel door een enorme geweldsgolf die eind vorig jaar begon. Naar schatting behoort een op de tien Napolitanen tot een van de *clans* in de stad en de hele economie van Zuid-Italië drijft op illegale handel en drugssyndicaten. De grote capo's hebben de plaatselijke politici in hun zak. Iedereen die tegenstribbelt, kan bezoek verwachten van een *paranza*, een soort moord-commando in dienst van één van

de *clans*. Jongetjes uit de armste wijken van Napels groeien op in een wereld van drugs en geweld en hebben geen ander doel in het leven dan het verkrijgen van zoveel mogelijk geld en macht, ten koste van alles. Zo gaat het al twee eeuwen en het lijkt onmogelijk om de cirkel te doorbreken.

Onderzoeksjournalist Roberto Saviano heeft een indrukwekkend boek geschreven over de camorra in Napels, getiteld *Gomorra - een reis door het economische imperium van de camorra*. Saviano ziet, hoort en weet alles en glipt als een onzichtbare observant door de grimmige Napolitaanse onderwereld. Hij legt gedetailleerd uit hoe het wereldwijde economische imperium van de camorra functioneert en weet precies hoe de onderlinge verhoudingen in de hiërarchie van *clans* en families in elkaar steken. Dankzij een Vespa en een politieradio staat Saviano met zijn neus bovenop de bloedigste afrekeningen. De auteur is zo gedetailleerd en verwacht zoveel voorkennis van zijn lezer dat je de draad soms een beetje kwijtraakt. Maar het boek laat heel goed zien hoe groot de reikwijdte van de macht en de enorme verdorvenheid van de camorra zijn. Respect voor Saviano, die zo diep kon doordringen in deze zieke wereld en het er desondanks levend van afbracht.

Profielen geeft twee boeken van Roberto Saviano weg. Check www.profielen.hro.nl

SaS

Moke: Britpop op z'n lers/Nederlands *****

Je zou Moke gedachteloos kunnen toevoegen aan de lange lijst Britpopbandjes die de laatste jaren met de regelmaat van de klok vanaf het Verenigd Koninkrijk het continent op worden gespuugd. Franz Ferdinand, Bloc Party, Fratelli's, dat werk. Maar *technically* gaat die vlieger niet op, want ook al heeft hun debuutplaat *Shorland* muzikaal gezien overduidelijk zijn *roots* in de recht-toe-recht-aan gitaarmuziek waar de Britten patent op lijken te hebben, de bandleden van Moke komen verrassend genoeg allemaal uit Nederland, op zanger Felix Maginn na. Ook Maginn is geen Brit, maar een Ier. Weliswaar een eilandbewoner, maar één met een levensverhaal dat getekend is door de strijd van de katholieken versus de protestanten. De weerslag hiervan is terug te vinden in de sound van Moke. Bij Moke geen traditioneel gebrul over bier, feesten en hoerenlopers, maar een melancholisch geluid en persoonlijke teksten over een verscheurde samenleving en wankele hoop voor de toekomst. *Godfather* van de Britpop Paul Weller heeft zijn goedkeuring uitgesproken over de *'f*cking smashing tunes'* van Moke. *Shorland* heeft, zoals gezegd, een melancholische inslag, je zult geen ultieme feestnummers à la *When the sun goes down* van de Arctic Monkeys of *I predict a riot* van de Kaiser Chiefs aantreffen. Moke is minimalistischer, maar *Shorland* is een strakke plaat waar vooral *This plan* en de single *Last Chance* aanzetten tot het opdraaien van de volumeknop.

SaS

Talent van Ellen ten Damme *****

Ik had er nooit echt wat mee, met die Ellen ten Damme. Ze kwam op mij altijd over als een beetje een vermoeiend type dat zich, tamelijk geforceerd, een 'schijt aan alles'-imago had aangemeten. Om dit in stand te houden verscheen ze dan quasi-stoned en verward in praatprogramma's en nam ze een

clipje op waarin ze aanstellerig ging tongzoenen met Katja Schuurman. Of ze dook opeens op als vertolker van het Duitse songfestivalliedje dat, indachtig haar imago, lekker rellerig en provocerend was, maar muzikaal gezien niet bepaald een hoogtepunt. Mijn anti-Ellen-houding verdween gedeeltelijk na het zien van haar optreden op de Parade in 2005. Tegenstribbelend meegesleurd door vriendlief, die Ten Damme ook geen speciale talenten toedichtte maar vooral een lekker wijf in het echt wilde zien. Het concert stond als een huis. In haar Duitse periode troffen we haar vorig jaar weer op het rondreizen-de cultuurfestival en ook dat optreden, met covers van onder andere Nina Hagen en Marlène Dittrich, was echt heel goed. Nu is er een album en voor de derde keer op rij weet Ten Damme mij positief te verrassen. De plaat *Impossible Girl* heeft 'classic rock' invloeden, zo heeft openingsnummer *Old jeans* een typisch seventies-geluid. Leuke countryriedeltjes in de eerste single *Impossible Girl*, beetje een Pulp Fiction/Tarantino-vibe. Andere nummers, zoals *Stepping out* en *Yes, I would*, hebben muzikaal een stuk minder om het lijf en tekstueel vervalt Ten Damme net iets te vaak in clichés. Maar al met al een prima plaatje.

SaS

Motel Mozaïque in town

Alweer voor de zevende keer biedt Rotterdam van 12-15 april podium aan Motel Mozaïque, het festival dat een mix biedt van muziek, theater, beeldende kunst en de mogelijkheid te overnachten in een kunstwerk. Dit jaar is Lantaren/Venster voor het eerst een van de festivallocaties waardoor Motel Mozaïque de langgekoesterde wens om ook films te vertonen in vervulling kan laten gaan. Maar natuurlijk is er ook veel muziek. Zo presenteert het festival dit jaar met trots de komst van legende Rodriguez en wonderkind Patrick Wolf. Andere opvallende acts zijn o.a The Hold Steady, Jamie T., !!!, Zita Swoon, Amon Tobin, Heavy Trash (Jon Spencer), Pop Levi, Midlake, Deerhoof, A Silver Mt. Zion, Akron/Family en Digitalism.

Gratis dagkaarten plus cd!

Zin om te gaan? *Profielen* mag twee dagkaarten weggeven voor vrijdag 13 april plus de cd *Boys and girls in America* van The Hold Steady. Weet jij uit welke roman de regel komt die de titel van deze cd vormt? Surf dan naar www.profielen.hro.nl/prijsvraag en vul vóór 11 april je antwoord in.

Motel Mozaïque festival 2007 | 12 - 15 april | Music, art, performance & film. Check het volledige programma op www.motelmozaïque.nl/2007

Aanstaande Casanova sterk in Anche libero va bene *****

Het Rotterdam Filmfestival heeft in januari zoals altijd als een culturele tornado door de stad geraasd. Nu het stof weer is opgetrokken en de stortregen van grote, kleine, obscure, vernieuwende, onbegrijpelijke en/of onweersaanbare films is overgewaaid, blijven er, wederom zoals altijd, een paar juweeltjes achter die hun geluk gaan beproeven in de Nederlandse filmhuizen. Zo ook *Anche libero va bene*, een Italiaanse film over een elfjarig jongetje en zijn familie. Het fijne aan Italiaanse films is dat je in ieder geval verzekerd bent van lekker weer en heerlijke natuur en cultuur. Naast het feit dat Italië een prachtig land is, is de taal ook lekker om naar te luisteren en zijn de mensen niet onprettig om naar te kijken. Kortom, Italiaanse films staan al één-nul voor als de wedstrijd nog moet beginnen. De hoofdrol in *Anche libero va bene* wordt gespeeld door Alessandro Morace, een klein jongetje met een gezichtje alsof hij zo uit een fresco van Michelangelo is gestapt. Het jongetje Tommi leeft samen met zijn vader Renato, een heetgebakerde mediteraan, en zijn puberende zusje. Zijn moeder Stefania heeft, zo wordt gaandeweg duidelijk, haar gezin al een aantal keren verlaten voor spannende avontuurtjes maar keert telkens weer met hangende pootjes terug bij haar man. Na een lange periode van afwezigheid sluit papa Renato zijn overspelige vrouw weer in zijn armen, maar dit gaat uiteraard gepaard met een hoop geschreeuw en verwijten over en weer. De arme, kleine Tommi wordt door zijn ouders ingelicht over hun relationele perikelen en financiële problemen en hij weet niet hoe hij ermee moet omgaan. De film is vooral een portret van de worsteling van een jongetje met de druk van de problemen van zijn ouders. Het is een goed gelukt portret met een geweldig hoofdrolspelertje dat over tien jaar absoluut de nieuwe Casanova zal zijn.

SaS

recensies